

OCENA

STARTU REPREZENTACJI POLSKI W WIOŚLARSTWIE W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW ROTTERDAM 24-28.08.2016

OCENA

**startu reprezentacji polski
w wioślarstwie
w Mistrzostwach Świata Juniorów**

24 – 28 sierpnia 2016

Rotterdam (Holandia)

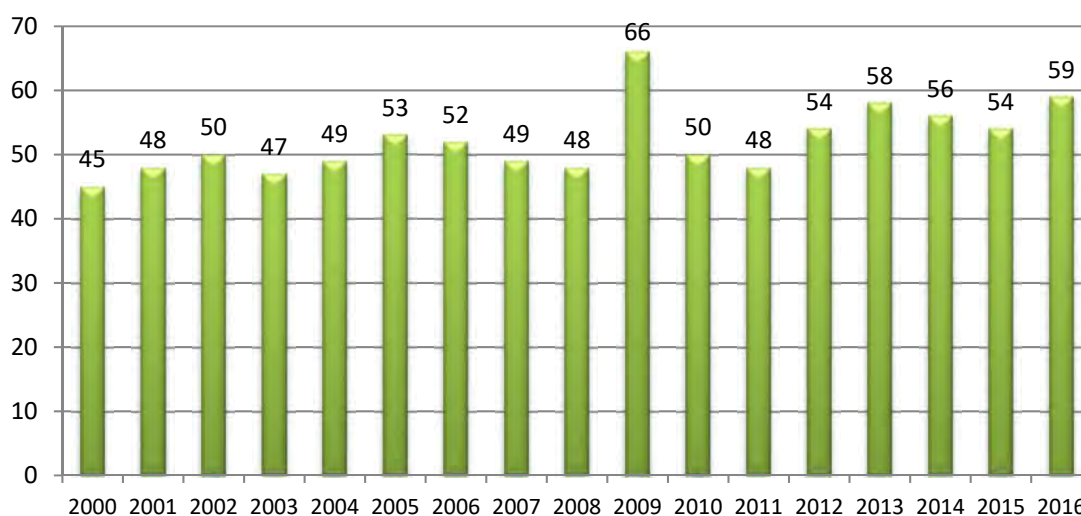

I. WSTĘP

Tegoroczne Mistrzostwa Świata Juniorów odbyły się w dniach 24-28 sierpnia w holenderskim Rotterdamie. Tradycyjnie w roku olimpijskim Mistrzostwa Świata Juniorów rozgrywane są zawsze wspólnie z Mistrzostwami Świata Seniorów w konkurencjach nieolimpijskich. Jednak tym razem dołączono do nich jeszcze Młodzieżowe Mistrzostwa Świata przez co stworzono ogromną imprezę, w której łącznie startowało 1855 zawodniczek i zawodników, w tym 746 w Mistrzostwach Świata Juniorów, 897 w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata i 212 w Mistrzostwach Świata Seniorów i to na torze chyba nie do końca przystosowanym ze względu na zaplecze socjalne na taką ilość ludzi. Dodatkowo Mistrzostwa Świata Juniorów zostały przesunięte o trzy tygodnie później w stosunku do tradycyjnego terminu ich rozgrywania na początku sierpnia. Takie decyzje spowodowane były głównie terminem Igrzysk Olimpijskich oraz coraz większym brakiem chętnych na organizację tak dużych imprez ze względu na koszty organizacyjne.

W tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów wystartowało łącznie 59 federacji i to była druga kolejna liczba państw w historii tej imprezy po mistrzostwach 2009 roku we francuskim Brive la Gaillarde. W tamtych mistrzostwach gospodarze znaleźli sponsorów i przeznaczili dużą kwotę na program rozwoju wioślarstwa na świecie w postaci zaproszenia ich na koszt organizatora do startu w Mistrzostwach Świata. Skorzystała z tego – nieraz symbolicznie duża grupa państw tzw. trzeciego wioślarzkiego świata. Tegoroczna duża grupa startujących federacji wynikała najprawdopodobniej z połączenia trzech mistrzostw. Stąd dla przykładu koszty transportu sprzętu oraz ilość osób towarzyszących w sposób naturalny mogła być pomniejszona.

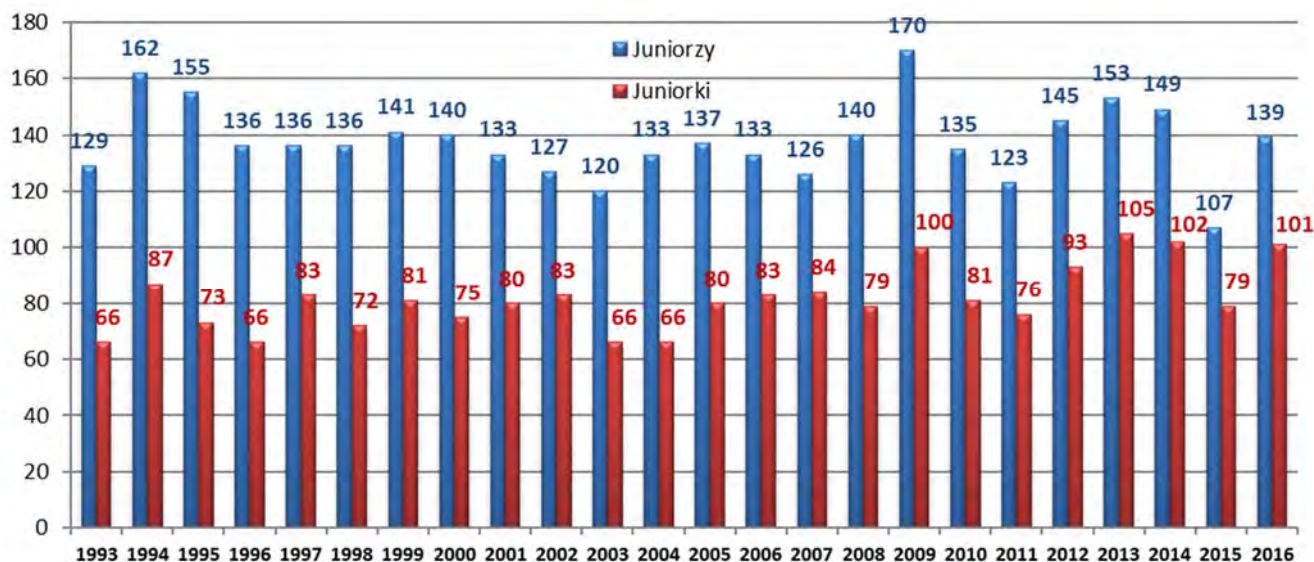
ILOŚĆ PANSTW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2000-2016

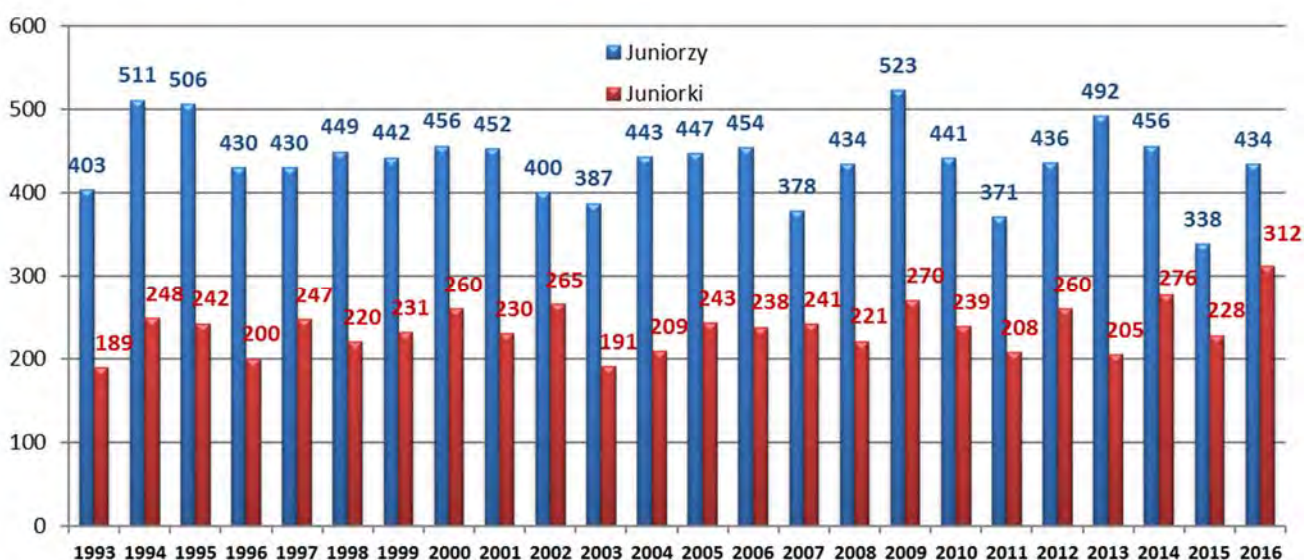
Należy zauważyć, że w ostatnim czterolecu nastąpiła tendencja zwiększania ilości startujących państw w stosunku do poprzednich lat, a średnia z tego okresu wynosi niemalże 57 federacji. Jest to efekt działań Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA na rzecz rozwoju i poszerzania zainteresowania wioślarstwem na świecie. W tym roku w poczet członków przyjęto już 150-tą krajową federację wioślarską.

ILOŚĆ OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 1993-2016

W tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów wystartowało łącznie 240 osad, w tym 101 żeńskich i 139 męskich i były to czwarte mistrzostwa w historii sześciu ostatnich cykli olimpijskich od 1993 roku pod tym względem po Mistrzostwach Świata 2009 roku we wspomnianym francuskim Brive la Gaillarde (270 osad), 2013 roku w litewskich Trokach (258 osad) i 1994 roku w Monachium (249 osad). W Rotterdamie w rywalizacji wzięła także udział trzecia z kolei w historii ilość osad kobiecych (101 osad).

ILOŚĆ ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 1993-2016

Tegoroczne Mistrzostwa Świata Juniorów były trzecimi z kolei w historii od 1993 roku pod względem ogólnej liczby startujących zawodniczek i zawodników (łącznie 746 osób) po Mistrzostwach Świata 2009 roku w Brive la Gaillarde (793 osoby) i 1994 roku w Monachium (759 osób) oraz rekordowe pod względem ilości zawodniczek (312 osób).

PROCENTOWY UDZIAŁ OSAD KOBIECYCH I MĘSKICH ORAZ ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2000-2016

Rok	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Miejsce Mistrzostw Świata	CRO	GER	LTU	GRE	ESP	GER	NED	CHN	AUT
Ilość osad męskich	140	133	127	120	133	137	133	126	140
Ilość zawodników	456	452	400	387	443	447	454	378	434
% udział w całości startujących zawodników	63,7%	66,3%	60,2%	67%	67,9%	64,8%	65,6%	61,1%	66,3%
% udział w całości startujących osad	63,7%	66,3%	60,1%	67%	67,9%	64,8%	65,1%	61,1%	66,3%
Ilość osad żeńskich	75	80	83	66	66	80	83	84	79
Ilość zawodniczek	260	230	265	191	209	243	238	241	221
% udział w całości startujących zawodniczek	36,3%	33,7%	39,8%	33%	32,1%	35,2%	34,4%	38,9%	33,7%
% udział w całości startujących osad	36,3%	33,7%	39,9%	33%	32,1%	35,2%	34,9%	38,9%	33,7%
Ogólna ilość osad	215	213	210	186	199	217	216	210	219
Ogólna ilość startujących	716	682	665	578	652	690	692	619	655

Rok	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Miejsce Mistrzostw Świata	FRA	CZE	GBR	BUL	LTU	GBR	BRA	LTU
Ilość osad męskich	170	135	123	145	153	149	107	139
Ilość zawodników	523	441	371	436	486	456	338	434
% udział w całości startujących zawodników	66%	64,9%	64,1%	62,6%	61,6%	62,3%	59,8%	58,2%
% udział w całości startujących osad	66%	64,9%	64,1%	62,6%	59,3%	59,3%	57,5%	57,9%
Ilość osad żeńskich	100	81	76	93	105	102	79	101
Ilość zawodniczek	270	239	208	260	301	276	227	312
% udział w całości startujących zawodniczek	34%	35,1%	35,9%	37,4%	38,4%	37,7%	40,2%	41,8%
% udział w całości startujących osad	34%	35,1%	35,9%	37,4%	40,7%	40,7%	42,5%	42,1%
Ogólna ilość osad	270	216	199	238	258	251	186	240
Ogólna ilość startujących	793	680	579	696	784	732	565	746

Już drugi rok z rzędu utrzymuje się wysoki procent (powyżej 40%) startujących osad żeńskich. Procentowy udział zawodniczek zbliżył się po raz pierwszy do 42% i był jak dotąd on rekordowy.

Obecnie program Mistrzostw Świata Juniorów obejmuje rozegranie trzynastu konkurencji, w tym sześciu kobiecych i siedmiu męskich. W każdej grupie rozgrywane są trzy konkurencje krótkowiosłowe:

- Jedyńki
- Dwójki podwójne
- Czwórki podwójne

oraz trzy konkurencje długowiosłowe:

- Dwójki bez sternika (-czki)
- Czwórki bez sternika (-czki)
- Ósemki ze sternikiem (-czką)

Dodatkowo wśród mężczyzn rozgrywana jest długowiosłowa czwórka ze sternikiem. Największa ilość startujących osad była kolejno w następujących konkurencjach:

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących
1	Dwójka podwójna juniorów	30
2	Jedyńka juniorów	29
3-4	Jedyńka junierek Czwórka podwójna juniorów	24
5	Dwójka podwójna junierek	23
6	Dwójka bez sternika juniorów	22
7	Czwórka podwójna junierek	19
8-9	Czwórka bez sterniczki junierek Czwórka bez sternika juniorów	13
10-11	Dwójka bez sterniczki junierek Ósemka juniorów	12
12	Ósemka junierek	10
13	Czwórka ze sternikiem juniorów	9

Tradycyjnie już wśród juniorów najwięcej osad zgłoszono w wioślach krótkich i przede wszystkim w jedynekach zarówno kobiet i mężczyzn, a najmniej w ósemkach. Pięć pierwszych konkurencji w kolejności ze względu na liczbę zgłoszonych osad to konkurencje krótkowiosłowe na sześć rozgrywanych w Mistrzostwach Świata Juniorów.

W ubiegłorocznych mistrzostwach także te same pięć konkurencji, wprawdzie w innej nieco kolejności było na czele podobnego zestawienia. Najwięcej było jedynek juniorów (24 osady) i jedynek junierek (22 osady). Każdego roku wśród juniorów najbardziej obsadzone są konkurencje krótkowiosłowe w tzw. wioślach podwójnych. Wynika to głównie z przyjmowanego systemu szkolenia na całym świecie z przyczyn głównie zdrowotnych, ale i organizacyjnych. Przyczyny zdrowotne to przede wszystkim ochrona młodego, nie do końca ukształtowanego organizmu (szczególnie układu kostnego) w momencie kiedy kandydat na przyszłego olimpijczyka rozpoczyna naukę wiosłowania. Wiosłowanie na wioślach krótkich jest symetryczne, układ mięśni rozwija się równomiernie, natomiast w długich asymetryczne, gdzie występują pewnego rodzaju skrzywienia kręgosłupa. Przyczyny organizacyjne to przede wszystkim bezpieczeństwo na wodzie, mniejsza możliwość wywrócenia się kiedy jedna osoba trzyma jednocześnie dwa wiosła oraz możliwość indywidualnego treningu bez wzajemnego uzależniania się zawodników.

Podobnie jak w ubiegłorocznych mistrzostwach na końcu zestawienia znalazły się obie ósemki oraz czwórka ze sternikiem. W ubiegłym roku było po siedem ósemek i identycznie jak w tegorocznych mistrzostwach dziewięć czwórek ze sternikiem.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	13
4	Dania	10
5	Wielka Brytania	9
6-7	Holandia, Nowa Zelandia	8
8-10	Chiny, Francja, Grecja	7
11-13	Austria, Kanada, Litwa	6
14-24	Australia, Białoruś, Chorwacja, Czechy, Japonia, Południowa Afryka, Rosja, Rumunia, Szwajcaria, Turcja, Ukraina	5
25-27	Belgia, Polska , Węgry	4
28-35	Estonia, Gruzja, Hiszpania, Meksyk, Norwegia, Serbia, Słowenia, Zimbabwe	3
36-47	Brazylia, Bułgaria, Chile, Irlandia, Korea, Łotwa, Maroko, Mołdawia, Paragwaj, Sri Lanka, Tunezja, Uzbekistan	2
48-59	Argentyna, Bahamy, Cypr, Egipt, Gwatemala, Kazachstan, Kolumbia, Luksemburg, Peru, Salvador, Słowacja, Szwecja	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	6
4	Dania	5
5-6	Chiny, Francja	4
7-15	Australia, Grecja, Holandia, Japonia, Litwa, Nowa Zelandia, Rosja, Rumunia, Wielka Brytania	3
16-26	Austria, Belgia, Białoruś, Chorwacja, Czechy, Kanada, Polska , Szwajcaria, Turcja, Ukraina, Zimbabwe	2
27-47	Chile, Cypr, Egipt, Estonia, Gruzja, Hiszpania, Irlandia, Korea, Łotwa, Maroko, Meksyk, Mołdawia, Norwegia, Peru, Południowa Afryka, Słowenia, Sri Lanka, Szwecja, Tunezja, Uzbekistan, Węgry	1

JUNIORZY

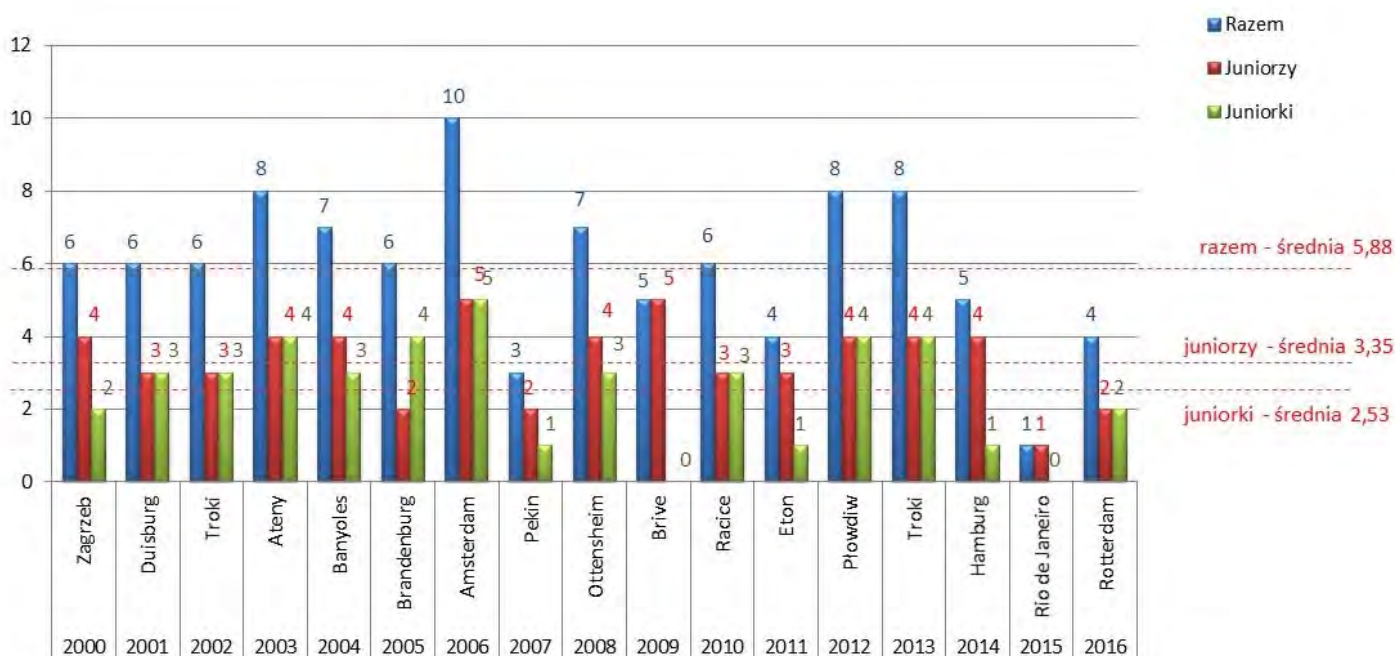
Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	7
4	Wielka Brytania	6
5-7	Dania, Holandia, Nowa Zelandia	5
8-11	Austria, Grecja, Kanada, Południowa Afryka	4
12-22	Białoruś, Chiny, Chorwacja, Czechy, Francja, Litwa, Serbia, Szwajcaria, Turcja, Ukraina, Węgry	3
23-37	Australia, Belgia, Brazylia, Bułgaria, Estonia, Gruzja, Hiszpania, Japonia, Meksyk, Norwegia, Paragwaj, Polska , Rosja, Rumunia, Słowenia	2
38-55	Argentyna, Bahamy, Chile, Gwatemala, Irlandia, Kazachstan, Kolumbia, Korea, Luksemburg, Łotwa, Maroko, Mołdawia, Salvador, Słowacja, Sri Lanka, Tunezja, Uzbekistan, Zimbabwe	1

Maksymalną ilość osad zgłosili tym razem Niemcy, Amerykanie i Włosi. W ubiegłym roku Włosi też byli w pierwszej trójce, ale mieli o dwie osady mniej. Niemcy i Amerykanie niemal już tradycyjnie zgłaszają swoje osady do wszystkich konkurencji we wszystkich kategoriach wiekowych. Jednak w grupie juniorów ich polityka podejścia finansowego do tych startów jest diametralnie inna. Niemcy z budżetu federacji finansują w całości start swoich osad, natomiast start zawodników amerykańskich jest finansowany, a w najlepszym wypadku współfinansowany głównie przez rodziny. Oczywiście w większości różni się diametralnie poziom osad tych dwóch federacji na poziomie juniorów. Niemieckie osady juniorskie w 90 % kończą mistrzostwa z medalami, a u Amerykanów różnie to bywa, choć akurat ten rok w tym przypadku był bardzo udany, bo niemal 50% ich osad zdobyło medale.

- Wśród 59 narodowych federacji biorących udział w rywalizacji tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów, cztery – Cypr, Egipt, Peru i Szwecja miały tylko osady kobiece, a dwanaście – Argentyna, Bahamy, Brazylia, Bułgaria, Gwatemala, Kazachstan, Kolumbia, Luxemburg, Paragwaj, Salwador, Słowacja i Serbia miało tylko osady męskie
- 43 federacje zgłosiły zarówno załogi męskie jak i kobiece
- 20% państw zgłosiła tylko po jednej osadzie, a 40% maksymalnie dwie załogi

Polska tym razem po ubiegłorocznej minimalnej reprezentacji (tylko czwórka podwójna chłopców) ze względu na koszty (dla przypomnienia Mistrzostwa Świata odbywały się w Rio de Janeiro), ale i na poziom sportowy zaprezentowany na Mistrzostwach Europy, tym razem zgłosiła cztery osady – dwie kobiece i dwie męskie. Poziom sportowy naszych osad niezbyt wiele się podniósł, ale koszty organizacyjne ze względu na miejsce rozgrywania tegorocznych Mistrzostw Świata były diametralnie inne.

IŁOŚĆ POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2000-2016

Jak widać z powyższego zestawienia w latach 2000-2016 średnia ilość polskich osad startujących w Mistrzostwach Świata Juniorów sięga niemal sześciu. 2,53 osady wśród kobiet i 3,35 wśród mężczyzn. Dwukrotnie w tych latach nie mieliśmy żadnej osady żeńskiej, trzykrotnie tylko jedną i dwukrotnie dwie,

czterokrotnie po trzy i czterokrotnie po cztery osady. Największą ilość załóg żeńskich (pięć) mieliśmy tylko raz w 2006 roku w Amsterdamie.

Największą ilość (także pięć) męskich osad w jednych mistrzostwach także mieliśmy w 2006 roku w Amsterdamie, aż siedmiokrotnie było ich cztery, czterokrotnie po trzy, trzykrotnie po dwie i raz jedną. Trzeba tu zaznaczyć, że ilość wysyłanych osad przez naszą federację do rywalizacji w Mistrzostwach Świata Juniorów nie jest ograniczana i zależy przede wszystkim od poziomu sportowego rozpatrywanej załogi, określonej na podstawie startów międzynarodowych, dających realne szanse na skuteczną walkę najdalej w połowie finału B, czyli w okolicy IX-X miejsca.

Pełna reprezentacja juniorów na Mistrzostwa Świata liczy 49 osób – 22 zawodniczki (w tym jedna sterniczka) i 27 zawodników (w tym dwóch sterników).

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	49
4	Wielka Brytania	36
5	Holandia	32
6	Dania	31
7-9	Nowa Zelandia, Rosja, Rumunia	28
10	Francja	24
11	Południowa Afryka	22
12-13	Chiny, Czechy	21
14	Grecja	20
15	Chorwacja	19
16	Kanada	18
17-18	Białoruś, Szwajcaria	17
19	Australia	16
20-21	Austria, Turcja	15
22	Ukraina	14
23-25	Hiszpania, Japonia, Litwa	13
26-27	Polska, Węgry	11
28-30	Belgia, Estonia, Serbia	10
31	Gruzja	9
32	Norwegia	8
33-34	Meksyk, Słowenia	6
35	Zimbabwe	5
36-41	Bułgaria, Chile, Irlandia, Korea, Łotwa, Maroko	4
42-43	Brazylia, Paragwaj	3
44-49	Argentyna, Kazachstan, Mołdawia, Sri Lanka, Tunezja, Uzbekistan	2
50-59	Bahamy, Cypr, Egipt, Gwatemala, Kolumbia, Luksemburg, Peru, Salvador, Słowacja, Szwecja	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	22
4-5	Rosja, Rumunia	15
6-7	Francja, Holandia	14
8-9	Czechy, Dania	13
10	Chiny	11
11-13	Białoruś, Nowa Zelandia, Wielka Brytania	10
14	Południowa Afryka	9
15-16	Grecja, Litwa	8
17-18	Australia, Japonia	7
19-22	Austria, Kanada, Polska, Turcja	6
23-25	Belgia, Chorwacja, Szwajcaria	5
26-28	Estonia, Gruzja, Węgry	4
29-30	Ukraina, Zimbabwe	3
31-38	Chile, Hiszpania, Irlandia, Korea, Łotwa, Maroko, Meksyk, Norwegia	2
39-47	Cypr, Egipt, Mołdawia, Peru, Słowenia, Sri Lanka, Szwecja, Tunezja, Uzbekistan	1

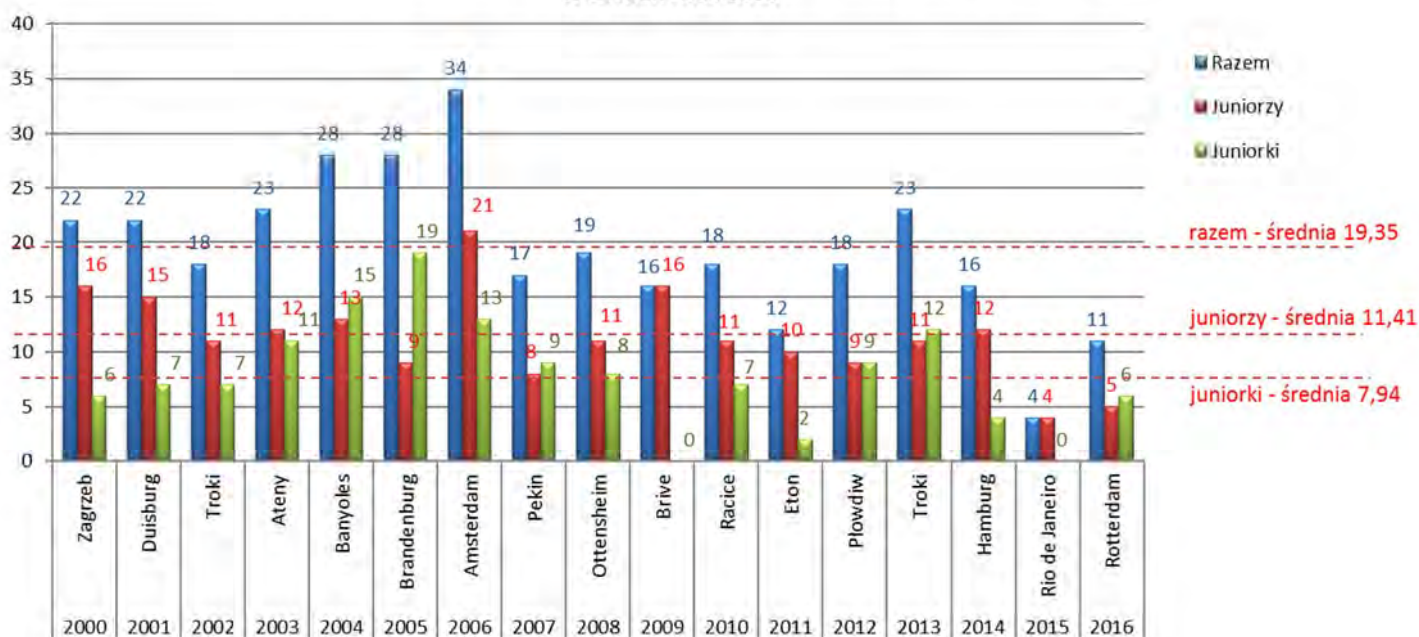
JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	27
4	Wielka Brytania	26
5-7	Dania, Holandia, Nowa Zelandia	18
8	Chorwacja	14
9-11	Południowa Afryka, Rosja, Rumunia	13
12-14	Grecja, Kanada, Szwajcaria	12
15-16	Hiszpania, Ukraina	11
17-19	Chiny, Francja, Serbia	10
20-22	Australia, Austria, Turcja	9
23	Czechy	8
24-25	Białoruś, Węgry	7
26-28	Estonia, Japonia, Norwegia	6
29-33	Belgia, Gruzja, Litwa, Polska , Słowenia	5
34-35	Bułgaria, Meksyk	4
36-37	Brazylia, Paragwaj	3
38-45	Argentyna, Chile, Irlandia, Kazachstan, Korea, Łotwa, Maroko, Zimbabwe	2
46-55	Bahamy, Kolumbia, Salwador, Gwatemala, Luksemburg, Mołdawia, Słowacja, Sri Lanka, Tunezja, Uzbekistan	1

Wśród wszystkich startujących 11 największych liczebnie reprezentacji miało w swoich szeregach ponad połowę wszystkich startujących i odpowiednio 10 pierwszych wśród kobiet i 14 wśród mężczyzn.

17% biorących udział w rywalizacji państw miało w swoich szeregach tylko jedną osobę startującą, a 27% federacji maksymalnie dwie osoby. Wśród kobiet odpowiednio 19% i 36%. Wśród mężczyzn 18% i 33%.

**ILOŚĆ POLSKICH ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW
W LATACH 2000-2016**

Dla naszej reprezentacji była to druga z najmniej licznych reprezentacji po zeszłorocznej. Podobnie małą mieliśmy i jeszcze w 2011 roku w Eton (12 osób). Ogólna średnia startujących w naszej reprezentacji wszystkich mistrzostw w latach 2000-2016 wynosi ponad 19 osób – jedenastu zawodników i niemal osiem zawodniczek. Najwięcej dotychczas zawodników w reprezentacji juniorów (21) mieliśmy w 2006 roku w Amsterdamie, a zawodniczek (19) w 2005 roku w Brandenburgu. Najmniejszą reprezentację męską

mieliśmy w ubiegłym roku (tylko czterech zawodników), a w następnej kolejności – tegoroczną (5 zawodników) i 2007 roku w Pekinie (8 zawodników). Wśród kobiet obok Mistrzostw Świata w 2009 i 2015 roku, kiedy to w ogóle w naszej reprezentacji kobiety nie startowały, najmniej było ich w 2007 roku w Eton – dwie i 2014 roku w Hamburgu – cztery. Podobnie jak w tym roku sześć zawodniczek było jeszcze w 2000 roku w Zagrzebiu.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD W FINALE A – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	13
2	Włochy	10
3	USA	9
4-5	Grecja, Nowa Zelandia	5
6-8	Białoruś, Dania, Wielka Brytania	4
9-11	Australia, Czechy, Francja	3
12-14	Chiny, Holandia, Rumunia	2
15-23	Austria, Brazylia, Hiszpania, Litwa, Południowa Afryka, Serbia, Szwajcaria, Turcja, Węgry	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	6
2	Włochy	5
3	USA	4
4	Grecja	3
5-12	Nowa Zelandia	2
	Wielka Brytania	
	Białoruś	
	Dania	
	Czechy	
	Francja	
	Australia	
Chiny		
13-14	Rumunia	1
	Holandia	

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	7
2-3	Włochy	5
	USA	
4	Nowa Zelandia	3
5-8	Grecja	2
	Wielka Brytania	
	Białoruś	
	Dania	
9-22	Czechy	1
	Francja	
	Australia	
	Rumunia	
	Holandia	
	Litwa	
	Południowa Afryka	
	Brazylia	
	Serbia	
	Szwajcaria	
	Węgry	
	Hiszpania	
	Austria	
	Turcja	

23 federacje z 59 startujących miały swoje osady w finałach A. Najwięcej ich miały trzy nacje, które zgłosiły załogi do wszystkich trzynastu rozgrywanych konkurencji. Z tym, że jedynie Niemcy wszystkie mieli je w finałach, Włosi – dziesięć i Amerykanie – dziewięć. Kolejne Grecja i Nowa Zelandia po pięć. Stąd widać, że w tegorocznych mistrzostwach na tym etapie załogi Niemiec, Włoch i USA były dobrze przygotowane i wyselekcjonowane skoro zdobyły dla siebie razem 32 miejsca finałowe z 78 możliwych, co stanowi 41% ogółu.

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1	Niemcy	100 %	13/13
2	Białoruś	80 %	4/5
3	Włochy	76,9 %	10/13
4	Grecja	71,4 %	5/7
5	USA	69,2 %	9/13
6	Nowa Zelandia	62,5 %	5/8
7-8	Australia	60 %	3/5
	Czechy		3/5
9	Brazylia	50 %	1/2
10	Wielka Brytania	44,4 %	4/9
11	Francja	42,9 %	3/7
12-13	Dania	40 %	4/10
	Rumunia		2/5
14-15	Hiszpania	33,3 %	1/3
	Serbia		1/3
16	Chiny	28,6 %	2/7
17-18	Holandia	25 %	2/8
	Węgry		1/4
19-21	Południowa Afryka	20 %	1/5
	Szwajcaria		1/5
	Turcja		1/5
22-23	Austria	16,7 %	1/6
	Litwa		1/6

JUNIORKI

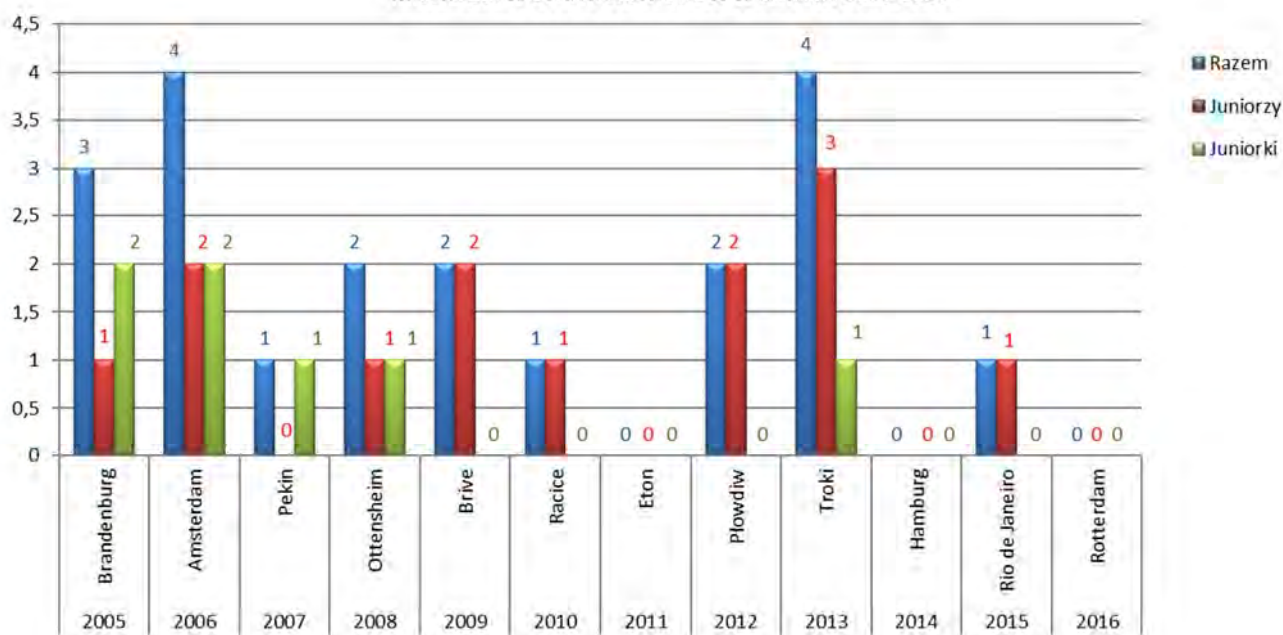
Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1-4	Niemcy	100 %	6/6
	Grecja		3/3
	Białoruś		2/2
	Czechy		2/2
5	Włochy	83,3 %	5/6
6-9	USA	66,7 %	4/6
	Nowa Zelandia		2/3
	Wielka Brytania		2/3
	Australia		2/3
10-11	Chiny	50 %	2/4
	Francja		2/4
12	Dania	40 %	2/5
13-14	Holandia	33,3 %	1/3
	Rumunia		1/3

JUNIORZY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1	Niemcy	100 %	7/7
2-3	Włochy	71,4 %	5/7
	USA		5/7
4	Białoruś	66,7 %	2/3
5	Nowa Zelandia	60 %	3/5
6-10	Grecja	50 %	2/4
	Australia		1/2
	Rumunia		1/2
	Brazylia		1/2
	Hiszpania		1/2
11	Dania	40 %	2/5
12-19	Wielka Brytania	33,3 %	2/6
	Czechy		1/3
	Francja		1/3
	Litwa		1/3
	Serbia		1/3
	Szwajcaria		1/3
	Węgry		1/3
	Turcja		1/3
20-21	Australia	25 %	1/4
	Południowa Afryka		1/4
22	Holandia	20 %	1/5

Jak widać z powyższych zestawień najbardziej skuteczną reprezentacją byli Niemcy, którzy we wszystkich zestawieniach osiągnęli 100 % skuteczność finałową. W konkurencjach kobiecych także 100 % skuteczność finałową osiągnęły trzy mniejsze federacje Grecji, Białorusi i Czech. W tegorocznych mistrzostwach oprócz niemieckiej bardzo skuteczną reprezentację mieli Włosi i to zarówno w konkurencjach kobiecych, jak i męskich. Niestety żadnej z czterech naszych osad startujących w Rotterdamie nie udało się zakwalifikować do finału A, stąd brak Polski w powyższych zestawieniach.

**ILOŚĆ POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W FINAŁACH A
MISTRZOSTW ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2000-2016**

Niestety to już trzeci taki przypadek w ostatnich trzech czteroletnich cyklach, kiedy żadnej polskiej osady juniorskiej w Mistrzostwach Świata nie udało zakwalifikować się do finału A. Niestety gorzej pod tym względem wypadaliśmy w konkurencjach kobiecych, bo na ostatnie dwanaście rozegranych Mistrzostw Świata Juniorek aż siedem razy nie było polskiej osady w finale, w tym dwukrotnie w mistrzostwach w ogóle nie wystartowały, natomiast w konkurencjach męskich w ciągu ostatnich dwunastu lat czterokrotnie zabrakło naszych załóg juniorów w finale.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	10
2	Włochy	7
3	USA	6
4-5	Wielka Brytania	3
	Czechy	
6	Grecja	2
7-14	Nowa Zelandia	1
	Rumunia	
	Dania	
	Chiny	
	Litwa	
	Południowa Afryka	
	Holandia	
Brazylia		

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Włochy	5
2-3	Niemcy	3
	USA	
4	Czechy	2
5-9	Wielka Brytania	1
	Grecja	
	Dania	
	Chiny	
	Holandia	

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	7
2	USA	3
3-4	Włochy	2
	Wielka Brytania	
5-11	Czechy	1
	Grecja	
	Nowa Zelandia	
	Rumunia	
	Litwa	
	Południowa Afryka	
	Brazylia	

Najwięcej medali zdobyli Niemcy, którzy zdecydowanie dominują od lat w tej grupie wiekowej, a ich osady niemal w komplecie z reguły każdego roku stają na podium Mistrzostw Świata Juniorów. Mieli wprawdzie krótkotrwałą jednoroczną zadyszkę w 2012 roku, w którym to roku o jeden więcej od nich medal zdobyli Rumuni, ale to dlatego, że to raczej Niemcy zdobyli ich wyjątkowo mało. W ostatnich dwunastu rozegranych Mistrzostwach Świata Juniorów od 2005 roku na trzynastu rozgrywanych konkurencjach niemiecka reprezentacja juniorów zdobywała następującą ilość medali:

Rok	Ilość medali	Rok	Ilość medali
2005	12	2011	10
2006	11	2012	6
2007	11	2013	8
2008	12	2014	9
2009	9	2015	11
2010	10	2016	10

Taka dominacja wynika głównie z ilości działających klubów w Niemczech, których jest 490 oraz ponad 80 tysięcy zarejestrowanych wioślących osób. Przy takiej ilości klubów, przy założeniu, że co trzeci z nich miałby ambicję mieć każdego roku chociaż jednego zawodnika w reprezentacji juniorów, to i tak wystarczyłoby ich na więcej niż trzy pełne reprezentacje. Stąd powstaje duża rywalizacja wewnętrzna, z której wypływa właśnie ta ilość medali.

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1	Niemcy	76,9 %	10/13
2	Czechy	60 %	3/5
3	Włochy	53,8 %	7/13
4	Brazylia	50 %	1/2
5	USA	46,1 %	6/13
6	Wielka Brytania	33,3 %	3/9
7	Grecja	28,6 %	2/7
8-9	Południowa Afryka	20 %	1/5
	Rumunia		1/5
10	Litwa	16,7 %	1/6
11	Chiny	14,3 %	1/7
12-13	Holandia	12,5 %	1/8
	Nowa Zelandia		1/8
14	Dania	10 %	1/10

JUNIORKI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1	Czechy	100 %	2/2
2	Włochy	83,3 %	5/6
3-4	Niemcy	50 %	3/6
	USA		3/6
5-7	Grecja	33,3 %	1/3
	Holandia		1/3
	Wielka Brytania		1/3
8	Chiny	25 %	1/4
9	Dania	20 %	1/5

JUNIORZY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1	Niemcy	100 %	7/7
2-3	Brazylia	50 %	1/2
	Rumunia		1/2
4	USA	42,9 %	3/7
5-7	Czechy	33,3 %	1/3
	Litwa		1/3
	Wielka Brytania		2/6
8	Włochy	28,6 %	2/7
9-10	Grecja	25 %	1/4
	Południowa Afryka		1/4
11	Nowa Zelandia	20 %	1/5

Największą skuteczność medalową ogólnie osiągnęli oczywiście Niemcy. Przy tak dużej reprezentacji imponuje ona oczywiście w konkurencjach męskich, w których każda z ich osad zdobyła medal. Wysoko w tym rankingu - na drugim miejscu znalazła się niemal trzykrotnie mniejsza reprezentacja Czech i to tym razem głównie dzięki osadom kobiecym. W konkurencjach żeńskich Czesi jako jedyni mieli 100 % skuteczność. Na trzecim miejscu znaleźli się Włosi, także głównie dzięki osadom kobiet, gdyż to właśnie oni zdobyli najwięcej medali w konkurencjach żeńskich. Łącznie medale zdobyło 23,8 % wszystkich startujących federacji. Wśród federacji mających swoje osady w konkurencjach kobiecych medale zdobyło 19,1 % federacji, a wśród mężczyzn 20 %. Niestety polska reprezentacja trzeci raz z rzędu, a dziewiąty raz w siedemnastoletniej historii od 2000 roku wraca z Mistrzostw Świata Juniorów bez medalu.

**ILOŚĆ ZDOBYWANYCH MEDALI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW
PRZED POLSKĄ REPREZENTACJĘ W LATACH 2000-2016**

Lp.	Ilość medali	Miejsce w klasyfikacji
2000	1	11-19
2001	0	-
2002	2	6-10
2003	2	6-10
2004	3	3-7
2005	1	7-14
2006	1	12-15
2007	0	-
2008	0	-
2009	1	9-16
2010	0	-
2011	0	-
2012	0	-
2013	3	4
2014	0	-
2015	0	-
2016	0	-

Wioślarstwo, jak już wiele razy wspomniano jest tzw. „sportem późnym”, w którym średnia wieku zawodników startujących w Igrzyskach Olimpijskich wynosi ponad 27 lat, a medalistów około 29 lat, dlatego nie można zbyt rozpaczać, kiedy 17-18 latkowie nie zdobywają medali, bo najważniejsze jest to co będzie się z nimi działo w ich karierze sportowej przez najbliższe dziesięć lat. Przystawiając chociażby polską reprezentację do niemieckiej, to na poziomie juniorów jak widać nie ma w ogóle skali porównawczej, natomiast w Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro Niemcy zdobyli trzy medale, a Polska dwa. W poprzednich Igrzyskach w Londynie Niemcy także mieli trzy medale, a Polska jeden. Jeszcze wcześniej w 2008 roku w Pekinie Niemcy i Polska zdobyły po dwa medale.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Włochy	3 – 1 – 3
2	Niemcy	2 – 7 – 1
3	Czechy	2 – 0 – 1
4	USA	1 – 1 – 4
5	Grecja	1 – 1 – 0
6-9	Chiny	1 – 0 – 0
	Litwa	
	Nowa Zelandia	
	Rumunia	
10	Wielka Brytania	0 – 2 – 1
11	Dania	0 – 1 – 0
12-14	Brazylia	0 – 0 – 1
	Holandia	
	Południowa Afryka	

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Włochy	2 – 1 – 2
2	Niemcy	1 – 2 – 0
3	USA	1 – 0 – 2
4	Czechy	1 – 0 – 1
5	Chiny	1 – 0 – 0
6-8	Dania	0 – 1 – 0
	Grecja	
	Wielka Brytania	
9	Holandia	0 – 0 – 1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Niemcy	1 – 5 – 1
2	Włochy	1 – 0 – 1
3-7	Czechy	1 – 0 – 0
	Grecja	
	Litwa	
	Nowa Zelandia	
8	USA	0 – 1 – 2
9	Wielka Brytania	0 – 1 – 1
10-11	Brazylia	0 – 0 – 1
	Południowa Afryka	

Niemcy pomimo zdobycia zdecydowanie największej ilości medali niestety nie wygrali klasyfikacji medalowej. Wiadomo, że ta klasyfikacja rządzi się swoimi regułami i decydujące znaczenie ma przede wszystkim ilość medali złotych. Niemców pokonali w tej klasyfikacji Włosi i co ciekawe jednym więcej medalem złotym w konkurencjach kobiecych, kiedy to Włosi w grupie juniorów dotychczas mieli mocne osady raczej wśród mężczyzn. Na trzecim miejscu, co także jest swego rodzaju sensacją, znaleźli się Czesi tylko z trzema medalami, ale za to podobnie jak Niemcy dwoma złotymi. Stąd widać, że ponad połowę złotych medali zdobyły te trzy federacje. Pozostałe konkurencje wygrywały różne państwa. Podobnie jak w konkurencjach juniorów każdą konkurencję wygrała inna nacja, a w konkurencjach junierek jedynie Włoszki zdobyły dwa medale. Taka sytuacja w juniorach miała miejsce po raz pierwszy i to oznacza, że pomimo wszystko poziom rywalizacji w wioślarstwie już nawet w grupie juniorów ma tendencje wyrównywania się.

Polska w grupie juniorów w dotychczasowej rywalizacji zdobyła w wioślarstwie 36 medali z następującym podziałem:

Potencjał reprezentacji rywalizujących w każdej imprezie mistrzowskiej pokazuje kolejność w punktacji drużynowej ogólnej oraz w rozbiciu na konkurencje męskie i kobiece. Punkty zdobywane są za miejsca I-VIII wg zasady: I miejsce – 9 pkt., II – 7, III – 6, IV – 5, V – 4, VI – 3, VII – 2, VIII – 1. Punktacja oddaje to czego nie widać w klasyfikacji medalowej. Może się przecież zdarzyć, że zabraknie medali, bo zabrakło gwiazd, szczęścia czy też zostały popełnione błędy taktyczne w rozegraniu półfinałów lub finałów, jednak ten potencjał poszczególne osady posiadają i przy następnym rozegraniu wyścigu w tym samym zestawieniu może być ujawniony.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	82
2	Włochy	64
3	USA	56
4	Grecja	31
5	Nowa Zelandia	28
6	Wielka Brytania	25
7	Czechy	24
8-9	Białoruś, Francja	19
10	Rumunia	18
11	Dania	17
12	Chiny	13
13	Australia	12
14	Holandia	11
15-16	Litwa, Południowa Afryka	10
17	Brazylia	6
18-20	Hiszpania, Serbia, Szwajcaria	5
21-22	Belgia, Węgry	4
23-24	Austria, Turcja	3
25	Chorwacja	2
26-30	Irlandia, Kanada, Polska , Słowenia, Ukraina	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	38
2	Niemcy	32
3	USA	27
4	Grecja	16
5	Czechy	15
6	Chiny	13
7	Wielka Brytania	12
8-9	Francja Dania	11
10	Białoruś	9
11-13	Nowa Zelandia Australia Holandia	8
14	Rumunia	7
15-16	Hiszpania Chorwacja	2
17-19	Litwa Belgia Polska	1

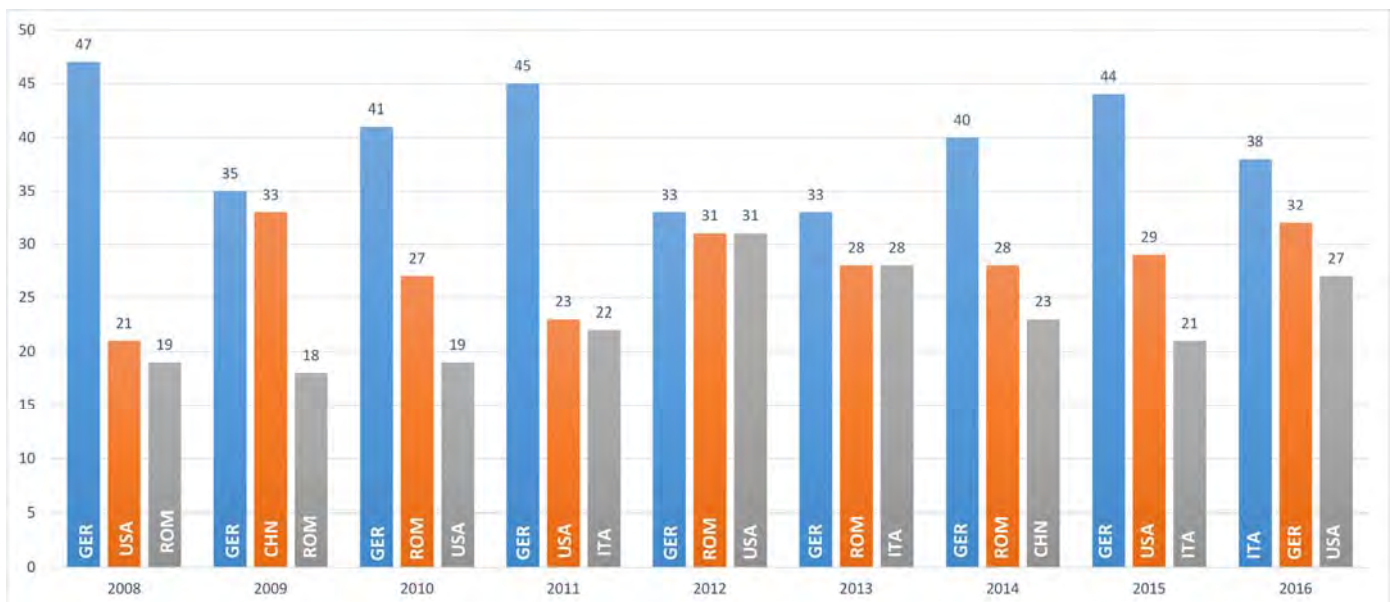
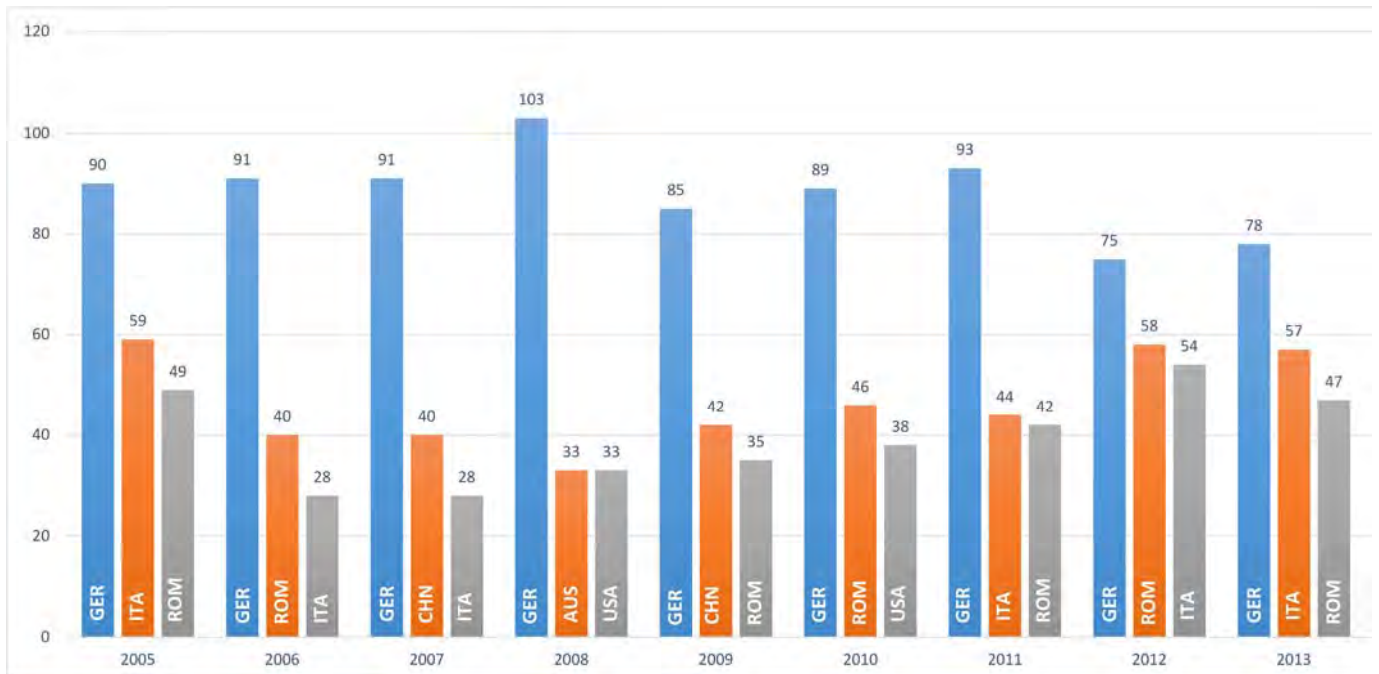
JUNIORZY

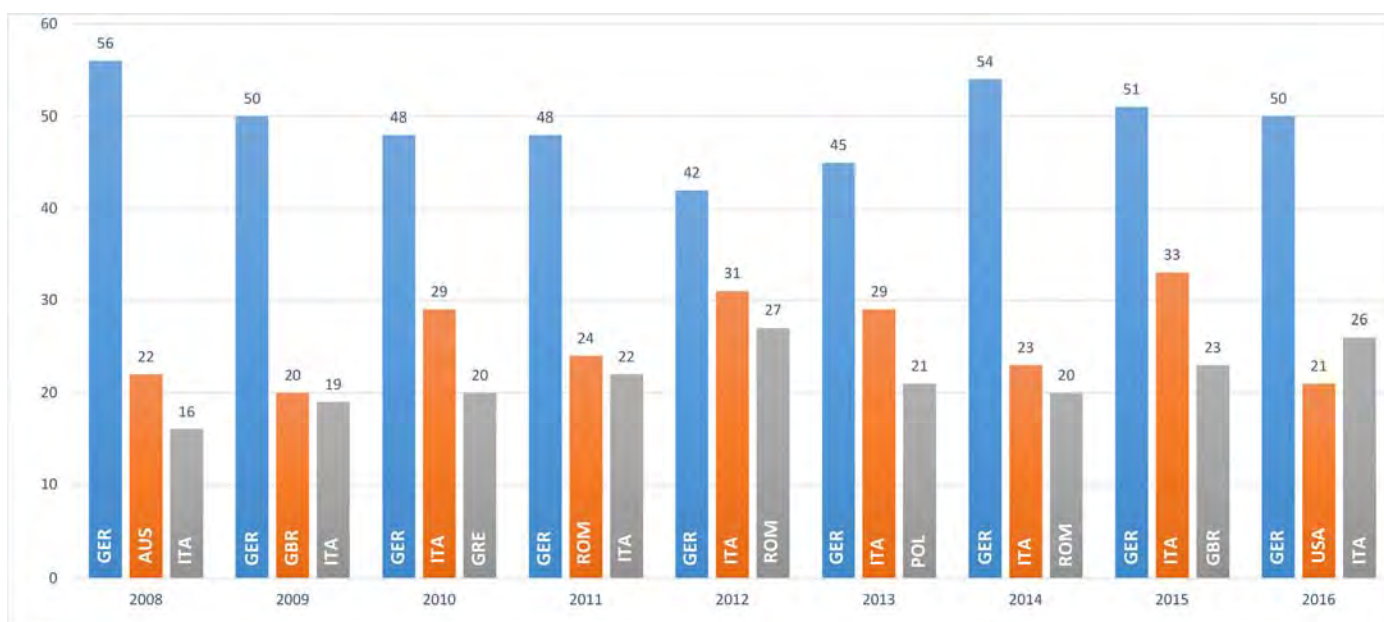
Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	50
2	USA	29
3	Włochy	26
4	Nowa Zelandia	20
5	Grecja	15
6	Wielka Brytania	13
7	Rumunia	11
8-9	Białoruś Południowa Afryka	10
10-11	Czechy Litwa	9
12	Francja	8
13-14	Dania Brazylia	6
15-16	Serbia Szwajcaria	5
17-18	Australia Węgry	4
19-23	Holandia Hiszpania Belgia Austria Turcja	3
24-27	Kanada Irlandia Słowenia Ukraina	1

Na czele ogólnej punktacji drużynowej tradycyjnie już znaleźli się Niemcy. Niemcy wygrali wszystkie ogólne punktacje drużynowe w tej grupie wiekowej w rozpatrywanym w tym materiale okresie ostatnich trzech cykli olimpijskich. W pierwszej trójce państw punktacji łącznej Mistrzostw Świata Juniorów rozgrywanych w latach 2005-2016 oprócz Niemców pojawiło się jeszcze pięć federacji. Włosi – dziewięć razy (na 12 możliwości), Rumuni – 8 razy, Amerykanie – 4 razy, Chiny – 2 razy i jeden raz Australia. Kolejność trzech pierwszych państw w ogólnej punktacji drużynowej jest identyczna jak w ubiegłorocznych mistrzostwach, jedynie różnica punktów pomiędzy pierwszymi Niemcami, a drugimi Włochami, ale i

trzecimi Amerykanami zmniejszyła się około dwukrotnie. Łącznie 30 federacji z 59 startujących (czyli połowa) zdobyła punkty w tegorocznych Mistrzostwach Świata. W konkurencjach kobiecych 19 federacji, co stanowi 40% ogółu mających swoje osady w tych konkurencjach, a w męskich 27 federacji, czyli 50% ogółu mających osady męskie.

W punktacji kobiet Niemcy ulegli Włochom i była to pierwsza i jedyna przegrana tej reprezentacji od Mistrzostw Świata 2007 roku w Pekinie, gdzie Chinki u siebie wyprzedziły Niemki o 2 pkt. W latach 2008-2016 w pierwszej trójce punktacji drużynowej konkurencji kobiecych obok Niemców bywały jedynie cztery inne federacje. Amerykanki i Rumunki po sześć razy (przez dziewięć lat), a Włoszki – 4 razy i Chinki – dwa razy. W punktacji drużynowej konkurencji męskich Niemcy zawsze byli na czele podobnych zestawień, a oprócz Niemców w dziewięcioletniej historii Mistrzostw Świata Juniorów w pierwszej trójce zawsze byli jeszcze Włosi, a oprócz tych dwóch federacji byli jeszcze Rumuni – trzy razy, Brytyjczycy – dwa razy i po razie Australijczycy, Grecy, Amerykanie oraz Polacy po wspaniałych Mistrzostwach Świata Juniorów 2013 roku w Trokach, gdzie nasze męskie osady juniorów zdobyły trzy medale.

Niestety tym razem polska reprezentacja zdobyła tylko jeden punkt i znalazła się w grupie pięciu federacji wśród trzydziestu na końcu punktacji drużynowej. Zdarzyło się to naszej reprezentacji drugi raz w bieżącym cyklu olimpijskim.

ILOŚĆ PUNKTÓW I MIEJSCE REPREZENTACJI POLSKI JUNIORÓW W MISTRZOSTWACH ŚWIATA W LATACH 2005-2016

ROK	RAZEM											
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Miejsce Mistrzostw	Brandenburg GER	Amsterdam NED	Pekin CHN	Linz AUT	Brive FRA	Racice CZE	Eton GBR	Plovdiv BUL	Troki LTU	Hamburg GER	Rio de Janeiro BRA	Rotterdam NED
Ilość punktów	18	24	4	8	11	3	0	11	26	1	4	1
Miejsce w punktacji	8	4-5	24-25	14-16	14-15	24	-	15-16	6	30-31	23-27	26-30

ROK	JUNIORZY									
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Ilość punktów	1	4	11	3	0	7	21	1	4	0
Miejsce w punktacji	23-26	19-20	8-9	20-21	-	12-14	3	26-28	16-20	-

ROK	JUNIORKI									
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Ilość punktów	3	4	0	0	0	4	5	0	0	1
Miejsce w punktacji	19	13-15	-	-	-	15-17	14-15	-	-	17-19

**ILOŚĆ ZDOBYTYCH PUNKTÓW PRZEZ REPREZENTACJĘ POLSKI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW
W LATACH 1995-2016**

Rok	Ilość punktów	Rok	Ilość punktów	Rok	Ilość punktów
1995	19	2003	27	2011	0
1996	17	2004	30	2012	11
1997	22	2005	18	2013	26
1998	16	2006	24	2014	1
1999	17	2007	4	2015	4
2000	17	2008	8	2016	1
2001	3	2009	11		
2002	22	2010	3		

Z powyższych zestawień widać, że tegoroczny start naszej reprezentacji juniorów był jednym z najłabszych oceniając z perspektywy zajętych miejsc, a przez to ilości zdobytych punktów w punktacji drużynowej. Słabszym były jedynie Mistrzostwa Świata Juniorów 2011 roku w Eton. Było to także jedno z najłabszych miejsc zajętych w mistrzostwach w ostatnich dwunastu latach. Powodem takiej sytuacji z jednej strony jest coraz większa konkurencja międzynarodowa, coraz więcej państw korzystających z programu rozwoju wioślarstwa, także w zakresie pomocy trenerskiej. Natomiast w Polsce niski poziom sportowy rywalizacji krajowej zadowala niemal wszystkich. Wioślarstwo to ciężki sport, dla ludzi cierpliwych i wytrwałych. Żeby osiągać sukcesy trzeba poświęcać sporo czasu i to od początku. W pierwszej fazie na perfekcyjne opanowanie techniki. Niestety, a na to jak się obserwuje brak jest cierpliwości młodym adeptom na przyszłych wioślarskich mistrzów i czasu trenerom w klubach wioślarskich. Przy obecnym poziomie krajowej rywalizacji nieraz wystarczy krótkookresowo „pogonić” młodego zawodnika, a wyniki zadowolające i rozliczające ich opiekunów natychmiastowo się pojawiają. Niestety nie wystarcza to na sukcesy w rywalizacji międzynarodowej juniorów, a już całkowicie jest nie do przyjęcia do sięgania po sukcesy na poziomie seniorów. Jeszcze innym problemem jest cały program Szkół Mistrzostwa Sportowego i selekcji, a także mentalności i sposobie pojmowania tzw. profesjonalizmu sportowego i to zarówno zawodników jak i ich trenerów.

II. WARUNKI ORGANIZACJI WYJAZDU ORAZ POBYTU I STARTU W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W ROTTERDAMIE

Tegoroczne Mistrzostwa Świata Juniorów rozegrane zostały na nowym torze używanym dla regat wioślarskich od 2012 roku o nazwie Willem-Alexander Baan w pobliżu satelitarnej miejscowości Zevenhuizen obok Rotterdamu na północny wschód od centrum miasta. Tor wioślarski został umieszczony na osuszanych i sztucznie regulowanych terenach podmokłych wzdłuż kanałów o nazwie De Rotte i w pobliżu większego akwenu Rottemeren. Pierwszymi rozegranymi ważniejszymi regatami na tym torze były Europejskie Igrzyska Uniwersyteckie w 2014 roku.

Mistrzostwa Świata Juniorów podobnie jak cztery lata temu w roku olimpijskim rozegrane zostały 1,5 tygodnia po Igrzyskach Olimpijskich wspólnie z Mistrzostwami Świata Seniorów w konkurencjach nieolimpijskich. Dodatkowo tym razem dołączono do nich także Młodzieżowe Mistrzostwa Świata. Rozegrano je trzy tygodnie później od tradycyjnego rozgrywania Mistrzostw Świata Juniorów pomiędzy Igrzyskami w pierwszym tygodniu sierpnia.

24.08	Środa	- wszystkie przedbiegi – razem 45 wyścigów
25.08	Czwartek	- repasaże ośmiu konkurencji – 12 wyścigów
26.08	Piątek	- ćwierćfinały dwóch konkurencji (JM2x, JM1x) repasaże jednej konkurencji (JM2-) finały E dwóch konkurencji (JM2x, JM1x) – razem 14 wyścigów
27.08	Sobota	- półfinały C/D, finały C i D i półfinały A/B – razem 19 wyścigów
28.08	Niedziela	- finały B i A – razem 26 wyścigów

W tym roku również w nietypowym terminie na początku lipca, zamiast w trzeci weekend maja, rozegrano Mistrzostwa Europy Juniorów. W związku z tym tydzień po nich nasi reprezentanci startowali w Mistrzostwach Polski Juniorów (16-17 lipca) i po nich od 18 lipca rozpoczęli ponad miesięczne zgrupowanie Bezpośredniego Okresu Startowego w COS-OPO Wałcz. Jeszcze kilka dni przed wyjazdem w ośrodku COS-OPO Wałcz odbyła się wspólna z reprezentacją młodzieżową oficjalna uroczystość nominacji na reprezentantów kraju. W niedzielę 21 sierpnia po rannym treningu i wczesnym obiedzie ekipa autokarem ruszyła w podróż do Rotterdamu.

W trakcie podróży po drodze, mniej więcej w połowie drogi, reprezentacja juniorów nocowała w Niemczech w hotelu sieci Best Western w miejscowości Bonneberg, nieopodal Bielefeld w tym samym co reprezentacja młodzieżowa. Do Rotterdamu dotarła na obiad. Zakwaterowana została w hotelu Van der Valk Rotterdam w osiedlu satelitarnym Nieuwerkerk aan den IJssel, niespełna 8 km od toru, także w tym samym, w którym mieszkała już od kilku dni reprezentacja młodzieżowa. W hotelu zapewniono wszystkie posiłki w systemie „szwedzkiego stołu” w dużym wyborze i bardzo dobrej jakości. Pomiedzy hotelem, w którym mieszkała także reprezentacja Wielkiej Brytanii, a bazą toru regatowego organizatorzy zapewnili wahadłowo kursujące autokary wg osobnego rozkładu czasowego. W samej bazie toru wioślarskiego istnieją dwa stałe obiekty. Wieża sędziowska na mecie toru i duży hangar na łodzie z częścią socjalną (toalety, prysznice, szatnie oraz salą do przeprowadzania zebrań). Cała baza toru wraz z trybunami dla kibiców ulokowana jest na wyspie otoczonej torem wioślarskim i kanałem dopływowo-rozptywowym. Pozostałe zaplecze zarówno dla zawodników jak i kibiców oparte zostało na bazie tymczasowej. Konstrukcjach zbudowanych z rur konstrukcyjnych (regały na łodzie i trybuny), dużych halach namiotowych i toalety typu Toi-Toi.

Na torze regatowym w trakcie całego pobytu nasza reprezentacja miała rozstawiony własny namiot przywieziony z kraju z pełnym wyposażeniem w krzesła, stół, karimaty do wypoczynku dla zawodników, tablice informacyjne, agregat prądotwórczy oraz cały zestaw do przygotowywania gorących napojów – herbaty i kawy. Dla trenerów zapewniono rowery przywiezione z Polski do obserwacji przebiegu rywalizacji i prowadzenia treningu z brzegu.

W trakcie rozgrywania Mistrzostw Świata Juniorów panowały zmienne warunki atmosferyczne. Każdego dnia potrafiły zmieniać się kierunki wiatrów, nawet w trakcie zawodów. Jednak w dniu finałów mistrzostw były sprzyjające do uzyskiwania korzystnych rezultatów czasowych.

Bezpośrednio po zakończeniu finałów i wcześniejszym spakowaniu sprzętu wioślarskiego i całego osprzętu (namioty, krzesła, stoły) reprezentacja juniorów wyruszyła także autokarem w drogę powrotną, ale już bezpośrednio do kraju.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO MISTRZOSTW ŚWIATA JUNIORÓW W ROTTERDAMIE

Wprawdzie w trakcie ośmiu dni rozgrywania w Rotterdamie trzech ząębających się czasowo mistrzostw świata, panowały jak już wspomniano zróżnicowane warunki atmosferyczne, ale akurat wyścigi w ramach Mistrzostw Świata Juniorów, a szczególnie przedbiegi i finały A i B rozegrane zostały w warunkach pozwalających na uzyskiwanie rekordowych wyników. Tor regatowy w Rotterdamie położony jest na płaskim, odkrytym terenie, co przy odpowiednim kierunku wiatru powodowało wspomaganie takich warunków.

Najlepsze wyniki tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów zestawiono poniżej w tabeli. Dołączono rezultaty zwycięzców finałów A, a także odpowiednio podobne wyniki polskich załóg startujących w Rotterdamie. Pokazano także najlepsze rezultaty w poszczególnych konkurencjach, uzyskane we wszystkich dotychczas rozgrywanych Mistrzostwach Świata Juniorów z wyłączeniem wyników uzyskanych w 1999 roku w Mistrzostwach Świata Juniorów w bułgarskim Płowdiw, gdzie niespodziewanie, z trudno wytłumaczonego do dzisiaj powodu, były one tak rekordowo rewelacyjnymi, że do dzisiaj nikt nie może się do nich nawet zbliżyć. Trudno uwierzyć w tłumaczenia o wysokiej temperaturze otoczenia i bardzo ciepłej wodzie, gdyż od tamtego czasu już dwukrotnie na tym samym torze odbyły się imprezy rangi mistrzostw świata – w 2012 juniorów i seniorów w konkurencjach nieolimpijskich, a w ubiegłym 2015 roku – młodzieżowców, w bardzo podobnych warunkach, a jednak wyniki w nich uzyskane daleko od tamtych odbiegają.

Natomiast w Rotterdamie:

- W dziesięciu konkurencjach najlepsze rezultaty konkurencji uzyskali zwycięzcy w finale A, a trzy pozostałe zarejestrowano w przedbiegach.
- W pięciu konkurencjach poprawiono dotychczasowe najlepsze światowe wyniki juniorów
- Tylko w jednej konkurencji - w jedynce mężczyzn inna osada niż zdobywca złotego medalu uzyskała najlepszy rezultat konkurencji.
- Obecnie przedstawiciele czterech nacji są posiadaczami najlepszych światowych rezultatów wśród juniorów
Osady Rumunii posiadają w pięciu
Włosi w czterech
Niemcy w trzech i Grecy w jednej
- Stąd widać pewnego rodzaju dominację – odnot w tej kategorii wiekowej Rumunów, Włochów i Niemców, o czym wielokrotnie wspomniano w ocenie.
- Dla przykładu w pokazanych Mistrzostwach Świata 1999 roku w Płowdiw rekordowe rezultaty w trakcie ich trwania osiągnęły załogi aż dziesięciu państw, a tylko Niemcy mieli je w czterech konkurencjach.

Konkurencja	Najlepszy czas na świecie uzyskany w Mistrzostwach Świata Juniorów w 1999 roku w Plovdiv		Następny najlepszy czas na świecie w Mistrzostwach Świata Juniorów		Najlepszy wynik W MŚJ w Rotterdamie i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
JW1x	7:14.64	GER	2016 r.	ITA 7:34.58	7:34.58 Przedbieg	ITA	-	ITA	7:49.69	-
JM1x	6:31.67	EST	2004 r.	ROU 6:57.50	7:02.88 Finał B	BEL	7:08.07 Przedbieg	LTU	7:09.72	8:27.29 Finał C
JW2-	7:08.00	FRA	2016 r.	ITA 7:15.85	7:15.85 Finał A	ITA	-	ITA	7:15.85	-
JM2-	6:19.81	GER	2016 r.	GRE 6:32.51	6:32.51 Finał A	GRE	-	GRE	6:32.51	-
JW2x	6:50.47	NOR	2009 r.	GER 7:03.18	7:08.12 Finał A	USA	7:28.13 Przedbieg	USA	7:08.12	8:43.02 Finał C
JM2x	6:08.66	POR	2013 r.	ROU 6:21.73	6:26.19 Finał A	NZL	-	NZL	6:26.19	-
JM4+	5:59.50	GBR	2006 r.	ROU 6:11.90	6:15.97 Finał A	ITA	-	ITA	6:15.97	-
JW4-	6:27.72	GER	2016 r.	GER 6:42.17	6:42.17 Finał A	GER	7:01.01 Finał B	GER	6:42.17	7:01.01 Finał B
JM4-	5:46.72	AUS	2016 r.	ROU 5:58.85	5:58.85 Finał A	ROU	6:21.45 Finał C	ROU	5:58.85	6:21.45 Finał C
JW4x	6:12.84	GER	2013 r.	ROU 6:30.52	6:38.78 Przedbieg	CHN	-	CHN	6:39.45	-
JM4x	5:39.41	SLO	2012 r.	ITA 5:52.96	5:56.77 Finał A	CZE	-	CZE	5:56.77	-
JW8+	6:05.99	ROU	2011 r.	GER 6:20.16	6:27.38 Przedbieg	GER	-	CZE	6:27.82	-
JM8+	5:20.92	POL	2012 r.	ITA 5:35.93	5:38.58 Finał A	GER	-	GER	5:38.58	-

Najwyższy poziom sportowy zaprezentowano w konkurencjach, w których poprawiono najlepsze dotychczasowe rezultaty światowe w tych konkurencjach.

Kolejność konkurencji wg różnicy pomiędzy najlepszym rezultatem Mistrzostw Świata Juniorów w Rotterdamie, a najlepszym światowym rezultatem konkurencji		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	- 2.92	JW1x
2	- 2.01	JM4-
3	- 1.72	JM2-
4	- 1.51	JW2-
5	- 0.29	JW4-
6	+ 2.65	JM8+
7	+ 3.81	JM4x
8	+ 4.07	JM4+
9	+ 4.36	JM2x
10	+ 4.94	JW2x
11	+ 5.38	JM1x
12	+ 7.92	JW8+
13	+ 8.26	JW4x

Kolejność konkurencji wg różnicy pomiędzy najlepszym światowym rezultatem juniorów i seniorów		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	+ 12.94	M4+
2	+ 16.58	M8+
3	+ 20.7	M4x
4	+ 20.99	M4-
5	+ 21.58	M2x
6	+ 23.68	W4x
7	+ 24.01	M2-
8	+ 24.15	M1x
9	+ 25.24	W2-
10	+ 25.87	W2x
11	+ 26.0	W8+
12	+ 26.87	W1x
13	+ 27.81	W4-

Powyżej zamieszczono dwie tabele – z lewej pokazującą różnice pomiędzy najlepszymi wynikami osiągniętymi w tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów w Rotterdamie, a ich dotychczasowymi odpowiednikami, natomiast z prawej różnicę pomiędzy obecnie najlepszymi światowymi rezultatami juniorów i seniorów. Przy analizie tej drugiej tabeli należy zwrócić uwagę, że najmniejsza różnica jest w męskiej czwórce ze sternikiem, jednak należy pamiętać, że ta konkurencja dziewięć lat temu w 2007 roku po raz ostatni została rozegrana w programie Mistrzostw Świata Seniorów, a w 1992 roku po raz ostatni w programie Igrzysk Olimpijskich. Stąd ostatni rekordowy rezultat pochodzi z Mistrzostw Świata w 1991 roku. Na drugim miejscu jest najszybsza konkurencja jaką jest męska ósemka, w której czas przejazdu długości toru regatowego jest zdecydowanie najkrótszy, a więc i ta różnica musi być siłą rzeczy stosunkowo krótszą. W pozostałych konkurencjach ta różnica pomiędzy juniorami, a seniorami waha się w granicach 20,7÷27,8 sek. Warto też zauważyć, że minimalnie większe są te różnice w konkurencjach kobiecych niż męskich, co jest wytłumaczalne zdecydowanie większym poziomem siły pomiędzy juniorkami, a poddanymi wieloletniemu procesowi treningowemu seniorkami.

W tegorocznych Mistrzostwach Świata w Rotterdamie w pięciu konkurencjach poprawiono najlepsze rezultaty. Od niemalże 3 sek. w jedynce kobiet do 0,29 sek. w czwórce bez sterniczki kobiet. Należy jednak zauważyć, że obydwa rezultaty są najbardziej oddalone od najlepszych rezultatów senierek, co oznacza, że ich poziom jest pomimo wszystko nieco niższy od pozostałych.

Najślabzy wynik w stosunku do najlepszego światowego rezultatu osiągnięto w żeńskich – czwórce podwójnej i ósemce. Przy sprzyjających warunkach różniące się aż o około 8 sek.

Kolejność polskich osad wg wielkości różnicy ich najlepszego rezultatu do najlepszego rezultatu konkurencji w Mistrzostwach Świata Juniorów w Rotterdamie		
L.p.	Symbol konkurencji	Różnica w sek.
1	JM1x	5.19
2	JW4-	18.84
3	JW2x	20.01
4	JM4-	22.60

Kolejność polskich osad wg wielkości różnicy ich najlepszego światowego rezultatu tej konkurencji w juniorach		
L.p.	Symbol konkurencji	Różnica w sek.
1	JM1x	10.57
2	JW4-	18.84
3	JM4-	22.60
4	JW2x	24.95

Wśród czterech polskich osad startujących w Rotterdamie najlepszym poziomem wg zestawień zaprezentował się nasz skifista, który w przedbiegu uzyskał rezultat różniący się tylko 5,19 sek. od

najlepszego uzyskanego podczas mistrzostw w tej konkurencji. Rezultat naszego reprezentanta był poza tym 10,57 sek. słabszy od najlepszego światowego rezultatu wśród juniorów, uzyskanego w 2004 roku w hiszpańskim Banyoles przez Rumuna Daniela Frateanu.

Zdecydowanie najstąbszą osadą w polskiej reprezentacji była męska czwórka bez sternika. Nie dość, że zajęła ostatecznie ostatnie miejsce w swojej konkurencji, to jeszcze wszystkie pozostałe czwórki osiągnęły w trakcie mistrzostw lepsze rezultaty od ich najlepszego.

Dla przedstawienia analizy walki o tytuły Mistrzów Świata i o podział medali, ale także walkę w całym finale, zestawiono poniżej w tabelach różnice czasu na mecie pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami, złotymi i brązowymi medalistami, oraz pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale zestawiono różnice czasu pomiędzy pierwszą, a piątą osadą w finale, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szósta osada finału, nienaciskana przez nikogo z tyłu, a widząc stratę do poprzedzających ją załóg i brak szans na poprawę swojej pozycji, walczy z pełną determinacją do ostatniego metra. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice na ostatnich metrach finiszowych i zamazuje pełny obraz rywalizacji w całym finale.

I – II miejsce		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	0.03	JM8+
2	0.48	JW8+
3	0.98	JW4-
4	1.97	JM2x
5	2.02	JW4x
6	2.12	JM4x
7	2.19	JM4+
8	2.43	JW2x
9	2.49	JM2-
10	2.65	JW2-
11	3.53	JM1x
12	4.57	JW1x
13	4.86	JM4-

I – III miejsce		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	2.50	JW8+
2	2.65	JM2x
3	2.66	JW2x
4	3.55	JM4x
5	3.70	JW4x
6	4.61	JM4+
7	4.67	JM8+
8	4.78	JW2-
9	5.43	JW4-
10	6.18	JM1x
11	6.47	JW1x
12	10.45	JM4-
13	12.31	JM2-

I – V miejsce		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	5.98	JW4-
2	6.27	JW2x
3	7.98	JM4+
4	8.48	JW4x
5	9.18	JW8+
6	9.42	JM8+
7	10.35	JM2x
8	11.83	JW2-
9	12.83	JM4x
10	13.04	JM1x
11	15.21	JW1x
12	16.07	JM2-
13	17.87	JM4-

I – VI miejsce		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	8.01	JM4+
2	8.63	JW2x
3	13.57	JW8+
4	13.86	JM2x
5	14.86	JW2-
6	16.61	JW4-
7	17.88	JM4x
8	21.01	JM8+
9	23.52	JM1x
10	30.51	JM2-
11	31.45	JW1x
12	41.27	JW4x
13	1:02.62	JM4-

Z tych zestawień należy zauważyć, że:

- Najbardziej zaciętą i wyrównaną walkę o zwycięstwo stoczono w męskiej i żeńskiej ósemce oraz czwórce bez sterniczki kobiet.
- Najpewniej i ze sporą przewagą złoty medal zdobyli zwycięzcy męskiej czwórki bez sternika i obu jedynek – żeńskiej i męskiej.
- Podobnie zresztą podział medali bez dramatycznej walki na finiszu dokonał się w męskiej czwórce bez sternika i dwójce bez sternika.

- Różnice pomiędzy poszczególnymi osadami na mecie w męskiej czwórce bez sternika były na tyle przekonujące, że ogólnie nawet trudno mówić w niej o jakimkolwiek dramatyzmie walki. Do walki o medal brązowy próbowali się włączyć Włosi, ale ogromne problemy techniczne na ostatnich 500m wyeliminowały ich z niej ostatecznie zdecydowanie.
- Obok męskiej czwórki bez sternika najbardziej rozciągniętymi finałami były także jedynki kobiet i męskiej dwójki bez sternika.
- Omawiany powyżej syndrom szóstej osady w finale przeżywały najbardziej ostatnie osady w czwórkach podwójnych kobiet, jedynek kobiet, dwójki bez sternika mężczyzn i czwórki bez sterniczki kobiet.
- Najbardziej wyrównane finały były w konkurencjach czwórki ze sternikiem, kobiecego debla oraz czwórki bez sterniczki i czwórki podwójnej kobiet z wyłączeniem ostatnich szóstych na mecie osad.

IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY

Ryszard Stadniuk
Prezes PZTW

Bogusław Gryczuk
Dyrektor Sportowy

Anna Kozicka
Fizjoterapeuta

Sławomir Kruszkowski
Trener JM4-

Artur Jankowiak
Trener główny kadry juniorów

Krzysztof Gabryelewicz
Trener JM1x

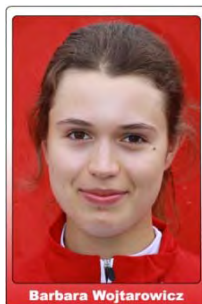
Grzegorz Jankowski
Trener JW4-

Daniel Bernatajtyś
Trener JW2x

I. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI JUNIOREK JW4-

Skład osady	Rok ur.	Klub
Bugajska Sara	1999	AZS AWF Kraków
Wojtarowicz Barbara	1999	AZS AWF Kraków
Kocikowska Joanna	1999	BKW Bydgoszcz
Grzella Paulina	1999	BKW Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

- Iwona Wójcik Pietruszka - AZS AWF Kraków
- Grzegorz Jankowski - BKW Bydgoszcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Grzegorz Jankowski

Prognoza wyniku:

V- VIII miejsce

Ostateczny wynik:

VIII miejsce

W konkurencji czwórek bez sterniczki juniorek do tegorocznych mistrzostw świata zgłoszono 13 osad. Zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA dla tej ilości osad najpierw przewidziane jest rozegranie trzech przedbiegów, z których pierwsze trzy na mecie załogi bezpośrednio zdobywają awans do półfinałów, a następnie jeden repasaż złożony z czterech załóg, z którego trzy pierwsze osady uzupełniają dwunasto-osadową stawkę półfinałową. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów w Rio de Janeiro startowało dziewięć czwórek. Sześć federacji miało swoje czwórki bez sterniczki w obu latach – Chiny, Wielka Brytania, Niemcy, Włochy, Nowa Zelandia i USA. W tym roku zabrakło osad Francji, Rosji i Australii. Miejsca na podium tej konkurencji w ubiegłym roku zajmowały kolejno: Amerykanki, Niemki i Nowozelandki. W obu latach w finale tej konkurencji znalazły się te same federacje, jednak w całkiem nowych zestawieniach osobowych. Nowe w tym roku federacje to: Belgia, Chorwacja, Dania, Węgry, Holandia, Rumunia, Turcja i Polska.

W naszej reprezentacji w tej konkurencji wystartowały zawodniczki, które w tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorek w Trokach zajęły doskonałe drugie miejsce. Na uwagę zasługuje wiek zawodniczek. Wszystkie zawodniczki urodzone są w 1999 roku, choć trzeba od razu dodać, że w innych czwórkach też było wiele zawodniczek siedemnastoletnich, a nawet cztery szesnastoletnie. Łącznie na 39 wszystkich startujących w czwórkach bez sterniczki z młodszych roczników było 22 zawodniczki. Polska czwórka została zbudowana z zawodniczek, które zajęły czołowe lokaty (pierwsze

i drugie miejsce) w konkurencji dwójki bez sterniczki podczas wszystkich regat sezonu i wygrały ze wszystkimi starszymi koleżankami w kraju. Natomiast możliwość doboru kolejnych zawodniczek w tej konkurencji była niestety mocno ograniczona, gdyż zdecydowanie odbiegały one poziomem sportowym w rywalizacji krajowej. Podczas Centralnych Kontrolnych Regat Juniorów w Kruszwicy osada reprezentacyjna wygrała z kolejną osadą 20 sek., zdecydowanie odbiegając poziomem sportowym od pozostałych załóg. W Mistrzostwach Świata wystartowało siedem osad z Mistrzostw Europy Juniorów. Mistrzyni Europy - czwórka niemiecka wydawała się poza zasięgiem, gdyż podczas mistrzostw z 10 sekundową przewagą zdeklasowała pozostałe załogi. W Mistrzostwach Europy z czwórek europejskich nie wystartowały zawsze silne w osadach długowiosłowych osady Wielkiej Brytanii. Przed Mistrzostwami Świata zawsze pozostaje pytanie o jakim poziomie sportowym przyjadą na główne regaty sezonu osady krajów tzw. „zamorskich”, które mają ogromną tradycję w kobiecych wiosłach długich, czwórki ze Stanów Zjednoczonych, Nowej Zelandii i Chin. W związku z tym powtórzenie sukcesu z Mistrzostw Europy to zadanie jest zawsze niezwykle trudne.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

1. 7-8.05 Regaty międzynarodowe – Monachium (Niemcy)
IX miejsce w sobotę
III miejsce w niedzielę – biegi równoległe
2. 9-10.07 Mistrzostwa Europy Juniorów – Troki (Litwa)
II miejsce

Polki w Rotterdamie wystartowały czterokrotnie; w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale B.

Już w pierwszym swoim starcie trafiły do jednego przedbiegu ze wspomnianymi Mistrzyniami Europy – Niemkami, brązowymi medalistkami ubiegłorocznych Mistrzostw Świata – Nowozelandkami, ale w całkowicie nowym składzie i czwartymi z tegorocznych Mistrzostw Europy – Belgijkami. Niestety tego wyścigu Polek nie należy uznać za udany. Nasze zawodniczki próbowały walczyć z Belgijkami o trzecie premiowane bezpośrednim awansem trzecie miejsce, ale ostatecznie opadły z sił, całkowicie poddając się na finiszu. Bo przecież jeszcze na półmetku prowadziły z czwórką Belgii 0.83 sek., a 500 metrów przed metą ulegały im zaledwie o 0.13 sek. Natomiast na mecie przegrały z tą osadą 7.92 sek. Załoga przytępnęła na linię mety na ostatnim czwartym miejscu, uzyskując przy tym jedenasty rezultat wszystkich trzech przedbiegów, na trzynaście startujących czwórek.

W repasażu nasze zawodniczki zajęły drugie miejsce ulegając młodsiutkim Chorwatkom (w chorwackiej czwórce wiosłowały dwie zawodniczki szesnastoletnie i jedna siedemnastoletnia), które nie startowały w Mistrzostwach Europy. Pokonały natomiast bezwzględnie dwie najłabsze czwórki tych mistrzostw – Dunki i Turczynki.

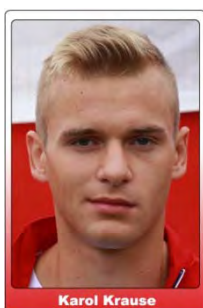
Bieg półfinałowy także nie należał do udanych. Załoga podjęła wprawdzie walkę, ale sił im starczyło jedynie do półmetka. Warunki atmosferyczne (było mocno pod wiatr), nie były preferencyjne dla tej osady z tymi warunkami fizjologicznymi. Od startu płynęły wprawdzie na czwartym miejscu, ale na półmetku traciły do trzeciej Nowej Zelandii 2.28 sek., z którą już przegrały w przedbiegu. Ostatecznie wpłynęły na linię mety na miejscu piątym, a do awansu zabrakło 11.02 sek. Polki w tym wyścigu uzyskały łącznie dopiero dziesiąty rezultat obu półfinałów. Tym samym przyszło im się ścigać jedynie o miejsca 7-12 w finale B. Po analizie międzyczasów widać było wyraźnie, że całkowicie drugą połowę dystansu „odpuściły” Chorwatki, nie widząc jakichkolwiek szans na awans i oszczędzając siły na finał B. Musiało to stanowić ostrzeżenie dla trenera polskiej czwórki.

Finał B był tylko potwierdzeniem takich przypuszczeń. Chorwatki prowadziły od startu do mety, mając przy tym najlepsze czasy wszystkich pięćsetek z całej stawki. Start polskiej czwórki był chyba zbyt spokojny. Osada ruszyła z czwartego miejsca na pierwszym punkcie kontrolnym pomiaru czasu po 500 metrach, walcząc w stawce z Holenderkami i Węgierkami. Dopiero na ostatnich 500 metrach wyprzedziła drugie Węgierki co dało ostatecznie ósme miejsce z najlepszym życiowym rezultatem 7:01.01 sek., ustępując w finale B osadzie Chorwacji. Złoty medal w tej konkurencji zdobyły Mistrzyni Europy – Niemki przed Włoszkami i Amerykankami.

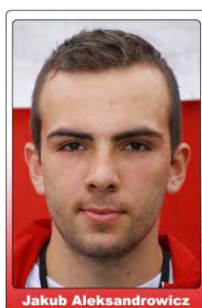
Nasze zawodniczki mają przed sobą jeszcze jeden sezon w tej kategorii wiekowej. Wydaje się, że są dobrze prowadzone, z dużym nastawieniem na trening ogólnorozwojowy. W chwili obecnej osada stanowi dobry przykład poświęconego czasu i sił podczas treningu na utrzymanie prawidłowej techniki wiosłowania. Zawodniczki muszą przede wszystkim zachować ujednoliconą technikę wiosłowania. Niestety na tych mistrzostwach jeszcze znacznie odbiegały pod tym względem od medalistek. Zawodniczki zrealizowały zadanie wynikowe. Ich ambitna postawa i pracowitość może stanowić dobry przykład dla rówieśników. Pozostaje jedynie pytanie czy nadal będą odpowiednio zmotywowane do żmudnej pracy wiosłarskiej, aby zrobić znaczący postęp, bo tylko taki może być gwarancją sukcesu w przyszłorocznym sezonie.

II. CZWÓRKA BEZ STERNIKA JUNIORÓW JM4-

Skład osady	Rok ur.	Klub
Krause Karol	1998	AZS UMK/SMS Toruń
Aleksandrowicz Jakub	1998	PTW/SMS Płock
Budzyński Tomasz	1999	WTW Włocławek
Donarski Bartłomiej	1998	PTW/SMS Płock

Karol Krause

Jakub Aleksandrowicz

Tomasz Budzyński

Bartłomiej Donarski

Trenerzy klubowi:

Jerzy Podsędek - PTW/SMS Płock
 Krzysztof Gabryelewicz - WTW Włocławek
 Sławomir Kruszkowski - AZS UMK/SMS Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:

Sławomir Kruszkowski

Prognoza wyniku:

VIII-XIII miejsce

Ostateczny wynik:

XIV miejsce

W konkurencji czwórek bez sternika juniorów do tegorocznych mistrzostw świata zgłoszono 14 osad. Zastosowano w związku z tym identyczny system eliminacji jak w przypadku czwórki bez sterniczki dziewcząt. W ubiegłorocznych mistrzostwach w tej konkurencji startowało 16 czwórek. Ze startujących w ubiegłym roku w tej konkurencji federacji pozostało osiem – Rumunia, Wielka Brytania, Niemcy, Grecja, USA, Serbia, Kanada i Chiny. W wymienionych osadach wystartowało jednak łącznie tylko dwóch zawodników z tamtych czwórek. Po jednym zawodniku w osadach Rumunii i Kanady. Za to na podium pozostały te same nacje w niezmienionej kolejności. Co więcej w finale wymieniła się tylko jedna federacja i to na szóstym miejscu - Hiszpanów zastąpili Włosi. Oprócz nich startujących w ubiegłym roku Austriaków, Australijczyków, Bułgarów, Duńczyków, Argentyńczyków, Szwajcarów i Puerto Rico zastąpili Białorusini, Francuzi, Polacy oraz Południowa Afryka i Uzbekistan. W tegorocznych Mistrzostwach Europy wygrali Włosi przed Rumunami i Austriakami. Co ciekawe, że na Mistrzostwa Świata Włosi całkowicie wymienili swój skład osobowy, Rumuni – połowę składu, a Austriacy w ogóle w tej konkurencji nie wystartowali. Wśród 56 zawodników startujących we wszystkich osadach w tej konkurencji, aż 30 % stanowili zawodnicy młodszych roczników (siedemnastoletni i szesnastoletni).

W polskiej reprezentacji wystartowała osada zbudowana z czterech zawodników o najlepszych parametrach fizycznych oraz fizjologicznych. Pierwotnie powołano po dwóch najlepszych zawodników ze Szkół Mistrzostwa Sportowego w Płocku i Toruniu. Jednak na początku okresu bezpośredniego przygotowania startowego zgrupowanie opuścił J. Robaszkiewicz z Torunia, a powołano na jego miejsce Tomasza Budzyńskiego.

Na początku sezonu podjęto wprawdzie próbę budowy ósemki juniorów, a ten bardzo ambitny jak na polskie warunki plan oparty był głównie na doświadczeniu wieloletniego trenera seniorów w tej konkurencji Wojciecha Jankowskiego. Nie znalazł on jednak przełożenia na krajowe realia sportowe. Poziom wyszkolenia zawodników kandydujących do osady okazał się zbyt niski, co utrudniło znacznie zbudowanie osady na wysokim poziomie sportowym. Ostatecznie osada zajęła podczas Mistrzostw Europy Juniorów dziewiąte miejsce i stąd w dalszym okresie próba wystawienia w Mistrzostwach Świata Juniorów czwórki jako jedynej osady w konkurencjach wiosł długi.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

1. 7-8.05 Regaty międzynarodowe – Monachium (Niemcy)
XIV miejsce w sobotę (Skład osady: Aleksandrowicz, Krause, Robaszkiewicz, Donarski)
XVIII miejsce w sobotę (Skład osady: Baranowski, Kurpiewski, Sobiecki, Cywiński)
Brak awansu do finału w sobotę (Skład osady: Górski, Grejcz, Pałucki, Ławicki)
V miejsce w niedzielę – biegi równoległe (Skład osady: Górski, Grejcz, Pałucki, Ławicki)

Nasza czwórka wystartowała w Rotterdamie trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i w finale C. Niestety trzykrotnie zajmowała ostatnie miejsce.

W przedbiegu od startu do mety płynęli na pozycji czwartej zajętej po pierwszych 500 metrach, choć czasy kolejnych pięćsetek były trzecimi w walczącej stawce. Stąd wniosek, że osada próbowała walczyć, ale nie potrafiła lub była zbyt słaba. Na mecie strata do trzeciej premiowanej awansem pozycji była wyraźna i wynosiła 2.81 sek.

W repasażu także straty 4.26 sek. po pierwszej pięćsetce (2.95 sek. do trzeciej premiowanej jeszcze awansem do półfinału pozycji) z góry ustawiła załogę w przegranej sytuacji. Wprawdzie załoga walczyła i prowadziła do półmetka z Chińczykami, choć niczego to nie zmieniało, to jednak w drugiej części dystansu zawodnicy osłabli i ulegli nawet im 2.38 sek. na mecie. Do trzeciego miejsca dającego awans do strefy półfinałowej zabrakło 4.76 sek.

W finale C polska czwórka ambitnie wystartowała do powtórnej walki z Chińczykami, ale tym razem w rywalizacji dwóch osad „jeden na jeden”. Nasi zawodnicy prowadzili po 500 metrach 1.75 sek., a na półmetku już przegrywali 1.89 sek. W drugiej połowie dystansu dalej systematycznie odległość pomiędzy nimi, a czwórką Chin systematycznie się powiększała, aby na mecie wynieść 10.57 sek. Niestety bardzo wyraźnie widać było w tej osadzie braki w zgraniu technicznym i mentalnym, ale także w przygotowaniu fizycznym i wydolnościowym.

Przy ocenie tej osady powraca jak bumerang szkolenie w Szkołach Mistrzostwa Sportowego, które powinny stanowić podstawowe źródło zawodników do osad wielowiosłowych na regaty międzynarodowe przygotowując przyszłych kandydatów do reprezentacji na Igrzyska Olimpijskie. W żadnej konkurencji juniorskich męskich długich wiosł podczas tegorocznych Mistrzostw Polski Juniorów w Poznaniu złotego medalu nie zdobyli zawodnicy Szkoły Mistrzostwa Sportowego, a w Mistrzostwach Świata Juniorów spośród kilkudziesięciu objętych szkoleniem z SMS-ów wystartowało zaledwie trzech zawodników.

Podczas zgrupowania Bezpośredniego Przygotowania Startowego nowo powstała osada zmuszona była odwrócić proporcje budowania szczytu formy. Wróciła do podstaw techniki wiosłowania i dopiero na jej podstawie budowała cierpliwie umiejętność przyłożenia siły. Nawet zmiana trenera w ostatnim okresie pomimo pomocy i współpracy z kilkoma szkoleniowcami nie przyniosła wymiernego efektu. Trudności, na które napotkali trenerzy wymagały wprowadzenia innych bodźców, ale przede wszystkim doświadczenia. Obniżający się poziom w kraju powoduje, że wymienieni zawodnicy od dwóch lat zajmują czołowe lokaty w rywalizacji krajowej, a ich każdy start międzynarodowy kończy się porażką. Wprawdzie podczas zgrupowania zaplanowano wyścig kontrolny, ale ze względu na wymuszoną zmianę w składzie osady w przededniu tego biegu, zrezygnowano z próby oceny poziomu sportowego. Założono, że podczas tak długiego zgrupowania praca przyniesie wymierny efekt. Niestety tak się nie stało, a w konsekwencji osada złożona z najlepszych polskich juniorów w wiosłach długich okazała się być przysłowiową „czerwoną latarnią” tej konkurencji.

III. DWÓJKA PODWÓJNA JUNIOREK JW2x

Skład osady	Rok ur.	Klub
Gałek Izabela	1998	Lotto Bydgoscia
Barlik Katarzyna	1998	Lotto Bydgoscia

Trener klubowy:

Bernatajtys Daniel - Lotto Bydgoscia

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Robert Sycz/Daniel Bernatajtys

Prognoza wyniku:

VIII-XIII miejsce

Ostateczny wynik:

XVII miejsce

Do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorek zgłoszono 23 dwójki podwójne dziewcząt. Przy takiej ilości osad najpierw rozegrano cztery przedbiegi, z których tylko zwycięskie dwójki awansowały bezpośrednio do półfinałów A/B, a następnie cztery repasaże, z których po dwie pierwsze załogi uzupełniały półfinały A/B. Pozostałe dwójki walczyły w półfinałach C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze osady awansowały do finału wyższego A lub C, pozostałe walczyły w finałach B lub D.

W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów w Rio de Janeiro startowało 18 dwójek podwójnych juniorek. Złoty medal zdobyły tam Niemki, przed Rumunkami i Włoszkami. W finale A tylko trzy federacje utrzymały swoje osady w tej konkurencji (Włosi, Niemcy i Australia), ale były to całkiem nowe zawodniczki. Dziewięć federacji, które miały dwójki podwójne juniorek w ubiegłym roku, miały je także w Rotterdamie (USA, Włochy, Australia, Dania, Niemcy, Chiny, Norwegia, Japonia i Zimbabwe), ale tylko jedna zawodniczka (z Zimbabwe) startowała w obu latach. W tegorocznych Mistrzostwach Europy w tej konkurencji wygrały Dunki, przed Greczynkami i Niemkami. Wśród dwójek startujących w Rotterdamie w tej konkurencji 40% zawodniczek były z młodszych roczników (1999 i 2000).

W naszej reprezentacji juniorów na początku tegorocznego sezonu dokonano próby budowy mocnej czwórki podwójnej, która miała stanowić flagową osadę kobiecych wioseł. Podstawą tej decyzji były ubiegłoroczne sukcesy na arenie międzynarodowej w tej konkurencji. Niestety zawodniczki trapione kontuzjami nie dokonały wymaganego postępu indywidualnego i w osadzie, co doprowadziło do słabego dziesiątego miejsca w tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorek w Trokach, nie realizując tym samym zadania wynikowego. Zaginął również w samej czwórce duch walki i chęć postępu, który w ubiegłych sezonach stanowił podstawę sukcesu. W związku z tym podjęto decyzję o zredukowaniu ilości zawodniczek do konkurencji dwójki podwójnej.

Ostatecznie wystartowała osada, której skład został ustalony na podstawie wyników testów trenerskich oraz na podstawie analizy postępu wynikowego w trakcie sezonu.

Podczas kolejnych regat w sezonie zawodniczki osiągały coraz lepsze wyniki sportowe. Obie miały już doświadczenie w startach międzynarodowych i są Mistrzyniami Polski w tej konkurencji. Posiadają dobre warunki fizyczne, jednak mają problem z utrzymaniem wagi startowej. W związku z tym podczas zgrupowania w COS-OPO w Wałczu prowadzona była szczegółowa opieka specjalisty od żywienia sportowców.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

1. 7-8.05 Regaty międzynarodowe – Monachium (Niemcy)
Brak awansu do finału w sobotę (Skład osady: Jakubowska, Gatek)
XII miejsce w sobotę (Skład osady: Boruch, Sochocka)
II miejsce w niedzielę – biegi równoległe (Skład osady: Boruch, Sochocka)
2. 9-10.07 Mistrzostwa Europy Juniorów – Troki (Litwa)
X miejsce (Skład osady: Manikowska, Sochocka)

W Mistrzostwach Świata w Rotterdamie nasza dwójka juniorek wystartowała czterokrotnie; w przedbiegu, repasażu, półfinale C/D i finale C.

W przedbiegu Polki niezbyt szczęśliwie trafiły drogą losowania na tegoroczne Mistrzynię Europy w tej konkurencji i przy tylko jednej osadzie uzyskującej bezpośredni awans do półfinałów A/B szanse

ich teoretycznie były znikome. Tak też się stało. Dunki prowadziły niezagrożone od startu do mety. Nasza dwójka także raczej pewnie zajęła drugie miejsce, choć pewien niepokój budził dopiero czternasty rezultat wszystkich czterech przedbiegów.

Niestety w repasażu Polki trafiły na Niemki – kolejne medalistki tegorocznych Mistrzostw Europy. Jednak wydawało się, że z pozostałymi dwójkami będzie można walczyć o drugie premiowane awansem do półfinałów A/B miejsce. Rzeczywistość okazała się brutalniejsza. Niemki zgodnie z przewidywaniami prowadziły od startu do mety, a nasze zawodniczki nawiązały walkę z dwójką Nowej Zelandii tylko niespełna 1000 metrów. Dalej już tylko powiększały do nich stracony dystans. Polki nie miałyby też żadnych szans awansu w innym repasażu. Uzyskały dopiero dwunasty rezultat wśród dziewiętnastu osad startujących w czterech wyścigach. Brak kwalifikacji do półfinałów A/B i pozostała walka o finał C i najwyżej trzynaste miejsce.

Start w półfinałach C/D rozpoczęły ambitnie przewodząc stawce po 500 metrach. Jednak ambitnie walczące Meksykaniki nie dały za wygraną. Atakowały systematycznie, uzyskując przewagę na mecie 2.25 sek. nad drugimi Polkami. Rezultat naszej osady na mecie był też drugim w obu półfinałach C/D.

Finał C zawodniczki rozpoczęły podobnie walką w stawce trzech dwójek, jednak w drugiej części dystansu także było podobnie jak w ich poprzednich startach w tych mistrzostwach, a do tego jedna z zawodniczek doznała kontuzji barku co tylko spotęgowało „niemoc” naszej osady. Ostatecznie załoga zajęła piąte miejsce co w całych zawodach dało im siedemnastą pozycję w tej konkurencji.

Miejsce siedemnaste na dwadzieścia trzy startujące nie jest miejscem, które można ocenić pozytywnie i z pewnością nie po taki wynik osada na Mistrzostwa Świata jechała. Pomimo długiego i solidnie przeprowadzonego zgrupowania oraz znacznie zwiększonej mocy i wydolności osada nie poczyniła znaczącego postępu od startu w Mistrzostwach Polski Juniorów. Kolejny raz potwierdziła się reguła, że skoro w kraju płyną trzy osady w tym wypadku kobiece dwójki podwójne blisko siebie to znaczy, że wszystkie prezentują przeciętny poziom sportowy i z pewnością nie świadczy to o potędze, przy takim poziomie sportowym krajowej rywalizacji. Zawodniczki w Rotterdamie żadnego biegu nie mogą uznać za udany. Utraciły werwę i dynamikę. Udział w Mistrzostwach Świata Juniorów był dla trenera i osady porażką, ale być może wiara, że solidna praca jaką wykonały te zawodniczki i doświadczenie zdobyte podczas Mistrzostw przyniesie efekt w kolejnych latach. Jeżeli tak będzie to te zawodniczki już wkrótce mogą być podstawą kadry młodzieżowej.

IV. JEDYNKA JUNIORÓW JM1x

Skład osady	Rok ur.	Klub
Barański Fabian	1999	WTW Włocławek

Trener klubowy i w reprezentacji:
Krzysztof Gabryelewicz

Prognoza wyniku:

VI-XIII miejsce

Ostateczny wynik:

XVII miejsce

W Rotterdamie do startu jedynek juniorów swoich zawodników zgłosiło 29 federacji i była to druga pod względem ilości zgłoszeń konkurencja w tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów. Zgodnie z systemem eliminacji FISA najpierw rozegrano pięć przedbiegów, z których po czterech pierwszych skifistów awansowało do ćwierćfinałów, a następnie dwa repasaże uzupełniające. Z nich po dwie osady uzupełniły dwudziesto-osadową stawkę ćwierćfinałową. Pozostałe osady utworzyły finał E, walczących o miejsca 25-29. Z ćwierćfinałów po trzech pierwszych jedynekarzy awansowało do półfinałów A/B, pozostali utworzyli półfinały C/D. Z poszczególnych półfinałów po trzech pierwszych skifistów stawało do walki w finale A lub C, czyli o medale lub miejsca 13-18, a pozostali w finałach B lub D o miejsca 7-12 lub 19-24.

W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Rio de Janeiro w tej konkurencji wystartowało 25 skifistów. Tylko dwanaście federacji miało swoich skifistów w Mistrzostwach Świata w tym i w ubiegłym roku, ale tylko Litwa zgłosiła tego samego zawodnika. W Rio de Janeiro złotym medalistą został Włoch, przed Niemcem i Australijczykiem, a Litwin był piąty w finale A. W tegorocznych Mistrzostwach Europy, w których startowało 23 skifistów wygrał Litwin, przed Holendrem i Niemcem. W Rotterdamie wśród 29 jedynekarzy, było dziesięciu siedemnastolatków (w tym także Polak) i dwóch szesnastolatków.

W polskiej reprezentacji wystartował najlepszy obecnie skifista w kraju - Fabian Barański. Jest Mistrzem Polski w tej konkurencji, wygrał również Centralne Kontrolne Regaty Juniorów w Kruszwicy ze zdecydowaną 13 sekundową przewagą nad kolejnym zawodnikiem. Zawodnik o bardzo dobrych parametrach psychofizycznych - 195 cm wzrostu i 80 kg masy ciała.

Podczas przeprowadzanych konsultacji Kadry Narodowej w listopadzie 2015 r. i marcu 2016 r. uplasował się na drugiej pozycji wśród wszystkich uczestników konsultacji.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

1. 9-10.07 Mistrzostwa Europy Juniorów – Troki (Litwa) - IX miejsce
2. 7-8.05 Międzynarodowe Regaty - Monachium (Niemcy) - IV miejsce w dwójce podwójnej z M. Ewertowskim

W jedynce na regatach międzynarodowych zadebiutował podczas Mistrzostw Europy Juniorów w Trokach. W związku z tym brakuje mu jeszcze doświadczenia w startach międzynarodowych. Krótki staż treningowy owocuje błędami technicznymi i brakiem stabilności wyników. Podczas treningów potrafi pojechać przejazd z doskonałym czasem, by za chwilę zaprezentować się zdecydowanie poniżej oczekiwań. Braki nadrabia jednak ogromną wolą walki co owocuje dobrymi wynikami podczas przejazdów kontrolnych.

W Mistrzostwach Świata w Rotterdamie Polak wystartował czterokrotnie; w przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale C/D i finale C.

W wyścigu eliminacyjnym przeciwnikami F. Barańskiego byli zawodnicy z Austrii, Szwajcarii, Gruzji, Słowacji i Paragwaju. Do ćwierćfinału kwalifikowało się trzech zawodników. Z Austriakiem i Szwajcarem, nasz skifista spotkał się już bezpośrednio w Mistrzostwach Europy, przegrywając z nimi nieznacznie. W tym wyścigu Polak stoczył walkę o zwycięstwo ze Szwajcarem, pokonując go na finiszu o 0.58 sek. Wydawało się, że został on dobrze rozegrany taktycznie przez naszego reprezentanta. Zwyciężył z dobrym rezultatem (7:08 sek.) i był to czwarty czas tej fazy eliminacji. Obydwa tysiące przewiosłowane bez narzutu czasowego (po 3:34) i świadczyły o dobrym przygotowaniu naszego reprezentanta do tych zawodów.

Do biegu ćwierćfinałowego zawodnik przystępował bardzo zmotywowany. Zwłaszcza, że po wyścigach eliminacyjnych wydawało się, iż miejsce w pierwszej trójce jest bardzo realne. Poza zawodnikiem ze Słowenii i Brazylii pozostali wydawali się po przedbiegach i repasażach od niego dużo

słabsi. Niestety zmieniające się warunki atmosferyczne w torze regatowym sprawiły, że zawody zaczęły być rozgrywane pod wiatr, co zupełnie zmieniło układ sił. Po pierwszej, zresztą bardzo mocnej pięćsetce, Polak płynął na trzeciej pozycji, z nieznaczną przewagą nad zawodnikiem USA. Niestety w miarę dystansu zdecydowanie naszemu zawodnikowi ubywało sił i na ostatnich 500 metrach nie wybronił się przed atakami Amerykanina. Minął linię mety na czwartej pozycji, co oznaczało brak kwalifikacji do półfinału i jedynie możliwość walki o trzynaste miejsce, co było szokiem zarówno dla trenera i zawodnika. Osiągnął trzynasty rezultat wszystkich czterech ćwierćfinałów.

Wyścig w półfinale C/D rozgrywany był w jeszcze silniejszym przeciwnym wiatrem. Przez cały wyścig nasz skifista walczył o utrzymanie trzeciej, premiowanej awansem do finału C pozycji. O awansie Polaka zadecydował finisz, na którym na ostatnich metrach wyprzedził zawodnika z Gruzji o 0.93 sek. Bardzo blisko był też bardzo mocno wiosłujący w drugiej połowie dystansu skifista Nowej Zelandii.

W ostatnim swoim wyścigu Mistrzostw Świata w finale C, wymęczony w trzech poprzednich startach Fabian Barański nie nawiązał już zbyt wielkiej walki z przeciwnikami. Od startu do mety płynął na piątej pozycji. Na finiszu próbował wprawdzie nieco poprawić swoją pozycję, ale jego atak został odparty przez broniącego się Węgra.

Ostateczne, 17 miejsce spośród 29 skifistów na Mistrzostwach Świata, to występ znacznie poniżej oczekiwań.

Wcześniejsza analiza wykazała, że zawodnik po obozie BPS w Wałczu był dobrze przygotowany. Być może trenowany podczas bezpośredniego przygotowania startowego w Wałczu warunkach bezstresowych, a przy minimalnej rywalizacji jedynie podczas przejazdów kontrolnych zawodnik nie zdołał wytrenować odporności psychicznej. Podczas zawodów gdy natrafiał na gorycz porażki, lub trudnej rywalizacji przede wszystkim zatracił rytm wiosłowania. Zadanie przepłynięcia równych czterech wyścigów do których został dobrze przygotowany w zaplanowanym czasie 7:08 przy optymalnych warunkach zupełnie nie zostało zrealizowane ze względu na zmieniające się warunki atmosferyczne. Zwyciężył w swoim pierwszym wyścigu awansując do ćwierćfinału i to zapewne uspiło jego czujność oraz dało mu zbyt dużą pewność siebie. Być może także jedną z przyczyn tak słabego występu była, jak utrzymuje bezpośredni trener zawodnika, niedopasowana wypornościowo łódź. Łódź marki FILIPPI, którą otrzymał, to sprzęt najwyższej światowej klasy, na której wiosłowali nasi Mistrzowie Olimpijscy. Niestety, jest to łódź dla zawodników ważących 95 kilogramów, a Fabian Barański na dzień przed wyjazdem na Mistrzostwa Świata ważył niespełna 80 kilogramów. W momencie gdy warunki startowe są z wiatrem lub neutralne wyporność nie ma zbyt dużego znaczenia. Problem rozpoczyna się gdy wiatr zaczyna wiać w plecy.

W tym momencie nasuwa się pytanie, dlaczego, trener zdecydował się na wysłanie zawodnika na główną imprezę na zbyt wypornej łodzi. Liczył chyba na szczęście, że warunki będą z wiatrem. W warunkach klubowych, ze względu na brak sprzętu często na jednej łodzi pływają zawodnicy o różnych parametrach, trenerzy przestają zwracać uwagę na ich wyporność.